

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Петро Мегик — „Квіти“ (олія)

(„Нотатки з Мистецтва“, ч. 8)

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Квітень ч. 4. April 1971

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVIII. КВІТЕНЬ Ч. 4.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурчинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любич, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді від січня 1970 ..... \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокі число 60 центів

З М І С Т :

Л. Українка: *
Досвітній вогонь запали
І. Падох: Ще про наш статут
Д. Ярославська: Українська мова і книжка
К. Штуль: Пам'яті пані Софії
С. Яблонська: До пісків Сагари
МЗО: Добре виховання
Л. Буря: Молода наукова сила
Д. Рак: Чи починається нова ера?
При громадській роботі
Підготовка до родинного життя
Світова Світова Рада й Осередок Дошкілля
л. б.: Ще про наше мешкання
Із прислів'їв 12 Відділу США
Рушник — краса нашого мешкання
П. Кізко: Як лялька з візка втекла
О. Пчілка: У пригоді
К. Перелісна: Сонечко
О. Цегельська: День і ніч
Г. Чернобицька: Весняні вірші
М. Dushnyuk: Public Relations

На обгортці:

Світлина на обгортці: Петро Мегик „Квіти“, олія, появилася в ч. 8-му журналу „Нотатки з мистецтва“, що виходить у Філадельфії. За випозичення кліші щиро дякуємо.

OUR LIFE

VOL. XXVIII APRIL No. 4

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$6.00 per year, half year
\$3.00. Subscription in Canada \$6.00
per year, half year \$3.00. Subscrip-
tion in England 2 pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 15 s. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna. under the Act of
March 3, 1879.
Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Petro Mehyk, flowers, oil.

На терені США

3. квітня — 1. травня — Виставка укр. книжок і публікацій у Шикагівському Університеті — Окр. Рада США в Шикаго
24. квітня — Перший Конкурс і Виставка Кераміки — Музей Нар. Творчости США в Нью Йорку
25. квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Сиракузах
25. квітня — Свячене Відділу з програмою — 64 Відділ США в Нью Йорку
1. травня — Вистава дитячого театру „Івасик Телесик“ — 29 Відділ США в Шикаго
2. травня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Клівленді
9. травня — Дитяча вишивана забавка — 22 Відділ США в Шикаго
15. травня — Вечір Лесі Українки — 64 Відділ США в Нью Йорку
- 21.—23. травня — XVI. Конвенція США на „Союзівці“
18. і 19. вересня — Вшанування Лесі Українки біля пам'ятника в Клівленді
25. вересня — Розгляд книжки Василя Шевчука „Григорій Сковорода“ — 64 Відділ США в Нью Йорку
17. жовтня — Виставка Молодих Талантів — 64 Відділ США в Нью Йорку

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1061 — 910 літ тому помер Генрих I, король Франції. Його дружиною була Анна Ярославна, дочка Ярослава Мудрого. Вона залилася вдовою з синами Пилипом, Робертом і Гугом та дочкою Еммою. Кілька літ королева Анна керувала Францією в імені неповнолітнього сина.

1891 — 80 літ тому скликано перше жіноче віче в Стрию з ініціативи Наталії Кобринської. Темою промов було допущення жінок до університетських студій і введення дитячих захоронок по селах у часі жнив. Присутні підписали петицію до австрійського парламенту за відкриттям дівочих гімназій.

1881 — 90 літ тому народилася поетка Марійка Підгірянка. В 1904 році вийшла перша її збірка „Відгуки душі“. Її вірші, основані на народній творчості, наскрізь ліричні. Писала також для дітей, а її п'єса „У чужім пір'ї“ ще й досі не сходять із сцени.

З вистави „Іфігенії в Тавриді“ на концерті в честь Лесі Українки заходом Округу Рочестеру: Ірина Лаврівська в ролі Іфігенії.

At Lesia Ukrainka's celebration in Rochester, N. Y. her drama "Iphigenia in Tauris" was performed.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

А в серці тільки ти,
Єдиний мій, коханий, рідний краю!
Все, все, чим красен людський вік короткий,
Лишила я в тобі, моя Елладо.
Родина, слава, молодість, кохання
Зосталися далеко за морями.
А я сама на цій чужій-чужині,
Неначе тіль забутої людини,
Що по Гадесових полях блукає,
Сумна, бліда, безсила, марна тіль...

Із драматичної сцени „Іфігенія в Тавриді“

Досвітній вогонь запали

Наша чергова Конвенція проходила в 100-ту річницю народження великої людини — поетки Лесі Українки. Вся праця проходила під її кличем. Українське жіноцтво може бути горде, що думки її визначної поетки не впали в порожнечу, а знайшли зрозуміння і відгук. Слова Лесі Українки „досвітній вогонь запали“ ми прийняли в свої серця і розпалюємо вогні надії, вогні спротиву проти несправедливості, що панує у нашій рідній країні. Уже не раз у нашій історії ми переживали час занепаду, коли здавалося всі сили землі змовлялися, щоб знищити український народ, не дати йому запалити досвітнього вогню, але завжди ми вставали з руїни.

Це поновне відроджування завдячуємо у великій мірі українському жіноцтву, що стоїть вірно в обороні своїх святощів. І сьогодні маємо дані вірити, що українська жінка стоїть на висоті свого завдання. Маємо приклад жінок, що не лякаються ні тюрми, ні заслання, гідно переносять усякі переслідування та не відрікаються свого ідеалу волі та справедливості. Маємо жінок, яких чоловіки засуджені на довгі роки каторги; вони не заломлюються, не відрікаються чоловіків, хоч їх до цього стараються примусити. Вони явно підписуються під протестами проти насилля, самі продовжують працю, розпочату їхніми засудженими чоловіками.

Та й не лиш ті жінки, яким, здавалося б, нічого більше тратити, стають нам прикладом. До нас доходять зворушливі листи протестів написані селянами. Простими словами і невченими, людськими аргументами доводять вони неправильність поступування влади, головно проти Валентина Мороза. Що воно значить? Між підписами знову бачимо багато жіночих імен.

Наші посестри в безпросвітній темряві переслідування та насилля запалюють досвітні вогні. Нашою річчю є підхопити ці іскри, не дати їм безслідно потахнути, а вказати на них цілому світові. Нашою річчю є підхопити цей досвітній вогонь, підсилити його власним запалом, освітити ним темряву наших ситих буднів. Нашою річчю є перенести сяйво досвітнього вогню в серця наших дітей, щоб і вони помогли його розпалити, коли прийде їхня черга, щоб у темряві чужини не збилися з дороги. Тоді щойно зможемо сказати, що наша праця не пройшла безслідно.

З Головної Управи СУА

Ще про наш статут

Правильник (Rules of Orders)

Крім основних грамот, якими є інкорпораційна грамота і статут, допоміжними у праці організації є різні, меншої ваги, групи постанов, що мають найчастіше назву правильників (Rules of Orders). Їх завданням є усунування діловодства організації. Вони звичайно постають шляхом довшої практики, яка витворює звичай, а згодом, як у цілих суспільностях поодиноких держав, ці не обов'язуючі, але довготривалі і респектовані звичаї переминюються в свого роду звичаєве право, що в свідомості членів приймає форму обов'язуючих постанов не менш, як постанови схвалені конвенціями чи й самий статут. З часом члени утривають ці звичаєві норми на письмі, схвалюючи їх у форму правильників, після чого вони стають обов'язуючим правом установи. Різняться вони від статуту звичайно тим, що відносяться до менш засадничих справ та що їх легше можна змінити чи взагалі перекреслити.

Спеціальні норми поступовання (Standing Rules)

Крім правильників, що обов'язують усе членство, Відділи організації або й її спеціальні комісії і комітети, покликані до життя для виконання певних завдань, чи окремих акцій, можуть схвалити для себе певні норми поступовання, нерідко сперті на їх довшу практику і досвід. Схвалення і зміна чи доповнення таких норм не є зв'язане з ніякими формальностями й тому вони часто міняються.

Укладаючи та схвалюючи такі різні постанови поступовання внутрі своєї організації, члени повинні мати завжди на увазі статутіві постанови яким ці постанови не сміють противитись.

Правила парламентарного поступовання

Ніякий статут не є ідеальний. Годі в ньому подати всі потрібні норми поступовання, бо й годі

все наперед передбачити — тим більше, що життя несе щоразо нові проблеми. Тому часто трапляється потреба вишукувати додаткові норми для непередбачених ситуацій. Береться відповідь на непередбачені проблеми передусім зі самого статуту шляхом аналогії, або інтерпретації еластичних постанов статуту. Але це не все вистачає. Тому часто звертаються у цім краю до традиційних постанов парламентарної поведінки, вироблених впродовж сторіч в англійському парламенті, що набули права громадянства також у ЗСА, в цім також у СУА. Найбільш відомою збіркою цих парламентарних норм є Robert's Rules of Order, до яких приходиться часто звертатися усім тим громадським діячам, що не бажали б схибити з правильного шляху парламентарної дискусії й вирішення найважливіших справ. Слід і нам в СУА познайомитися з цими правилами парламентарної поведінки в часі наших дебат, мимо того, що маємо наш статут і свої десятиріччями випробувані постанови і звичаї громадського поступовання.

Зміна статуту

Статут це не Святе Письмо, якого змінити не можна. Міняються часи і люде, міняються обставини життя і праці й виникають нові потреби й вимоги. Тому кожний статут вимагає час до часу перевірки, а інколи доповнення чи зміни. Та при цьому не слід забувати про дуже цінну практику з конституцією того краю. За приблизно двісті років існування ЗДА, його конституція була доповнювана кілька разів. І нам зі змінами не треба поспішати, але вводити їх тоді, коли життя виразно їх вимагає, як це стає необхідне для правильного діяння і росту організації.

Кожна членка СУА має право у відповідний час внести проект зміни статуту до Статут. Комісії. На засіданні Комісії цей проект розглядають і над ним голосують. Незалежно від того, як Стат. Комісія поставиться до того, вона повинна

Користайте з Історичного Конкурсу Фундації ім. Лесі і Петра Ковалевих при Союзі Українок Америки

для написання спогадів!

ДРУГИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

проголошений з початком 1971 р.

Реченець Конкурсу:

31. грудня 1971 р.

Спогади можуть охоплювати який-небудь відтинок нашого недавно минулого з позитивним державницьким навітленням.

Рукопис слід надсилати в трьох примірниках до Централі СУА, приложивши прізвище автора в запечатаній коверті.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Для Музею Нар. Творчости СУА, що приміщений в Українському Інституті Америки в Нью Йорку, наспіли пожертви. П-ні Євгенія Храплива подарувала гуцульський жіночий сердак і шапку, стилізовані для міського вжитку. Дальше — три подушки, одну з борщівським, другу з бойківським, а третю з сокальським узором. Цю третю подушку вишивала Ганна Бойко з Сільця Белзького, пов. Сокаль.

Гроші Укр. Нар. Республіки (100 і 500 гривень) подарувала до Музею п-ні Юлія Бубела, членка 1 Відд. СУА.

СПІВАНИК ДЛЯ ДОШКІЛЛЯ

Заходом виховної референтури СУА вийде співаник для дошкілля. Його зібрала Олена Климишин, вих. референтка Гол. Управи, при співпраці фахівців, Ірини Пеленської і Василя Витвицького.

у своєму звіті, принайменше на місяць перед Конвенцією подати членству до відома всі проекти змін. Конвенція може їх прийняти або відкинути.

Голосування відбувається над кожним проектом окремо і до прийняття зміни наш статут вимагає $\frac{2}{3}$ голосів, управнених до голосування членів.

**Ірина Падох
Статутова референтка
Гол. Управи**

Українська мова і книжка

I.

До кожного нашого пляну, рішення, постанови — на мою думку — ми повинні підходити з одною свідомістю: ми на новій землі. З такою ж свідомістю ми повинні розглядати та оцінювати наші досягнення, успіхи, чи невдачі та можливості. Ми на чужій землі, в яку вправді, ніби рослина, впускаємо коріння і мало-помалу вона стає своєю землею, але все ж таки це не Україна. Чотири, або і п'ять чужих мов втиснулося вже в українське життя, де б воно не було — Америка, Аргентина, Німеччина, Франція. Можна б уже говорити про те, що вони всунулися поміж молодих українців і розділили їх. І це діється в добі, в якій нашим стремлінням є об'єднання всіх, охоплення та завершення одною клітиною, чи то на загально-українській, чи на релігійній площині. Розпочали її, якщо не помиляюся, українські жіночі організації в 1948 році, створивши Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій.

Вростання в новий ґрунт новоприбулих поселенців триває вже десятиліття, проте наші думки, стремління, турботи, пляни, праця, само собою зрозуміло, йдуть на схід Європи, в Україну. Від довшого часу, однак, твориться вже нове нашарування, розпочинається гуртування молодого юкоління, отих закріплених уже на новому ґрунті, в шуканні означення та виявлення себе та свого становища до країни їх батьків — України. Вони, принаймні багато з них, називають себе „без коріння“, бо у власному понятті не є вони справжніми українцями, як їх батьки, чи діди, але не є й справжніми американцями, чи аргентинцями, німцями, чи французами. Потрібна їм допомога старшого покоління. Чи самі вони знайдуть себе — це справа погляду, дискусій, роздумувань. Бо вплив виховання та досвідчених людей це одна справа, а власне рішення та відчуття, зумовлене обставинами, це друга. Одне є певне: старше покоління бажає за-

тримати їх для своєї громади, бо, не дивлячись на територію на якій вони народилися, вони належать до українського пня, вони наші.

Створити одну світову клітину старшому поколінню, не дивлячись на всі розходження, є багато легше, як молодшому. Я не беру тут до уваги те, що створили вже молоді люди, тільки торкаюся підложжя, на якому дозрівали покоління. Старші вийшли, якщо не з однакових обставин, то з одного ґрунту — України. Молодші мають різні ґрунти під ногами, формували їх відмінні світосприймання, мова, звичаї, культури і на перший погляд могло б здаватися, що спільна їм тільки молодість. Її гін життя, енергія, віра у власні стремління — те, що притаманне молодій людині. Здавалося б, що розв'язка така легка і природна: вони українці, спільна їм українська мова та культура і вже те є підставою порозуміння.

Не є таємницею, що наша безцінна спадщина, якою ми маємо повне право гордитися — **українська мова** — ніби якийсь старий спорохнявілий будинок хитається в своїх основах. Хитається в Україні, хитається тут, де все залежить від нас. Що з того, що часописи висилають поміж нас тривожне СОС, мовляв, нашу мову зачужують, виганяють з української землі, переключують на чужу? Що з того, що лають винників, обсипають їх закидами, як ми самі не вміємо її пошанувати? Яким правом ми обвинувачуємо тих, для яких наша мова непотрібна, шкідлива, ненависна, смішна, як ми самі не цінімо її і не дбаємо про неї, ми, для яких вона повинна бути прекрасна, дорога, а передусім вона наша матірня мова!

Мову, так як дитину, треба любити, плекати, допомагати розвиватися й рости. Вона приходить до нас із першою усмішкою матері. Нею не тільки порозуміваємося з людьми, з нею приходить творчість, світогляд, настрої, ідея, закріплення подій. Вона передається з покоління в покоління,

творить оту народню, чи національну духовість, що дає зміст життю, силу, вартість, гордість із люду свого. Вона колись приходила до нас з маминою казкою, піснею. Наш великий поет-лірик Богдан Лепкий потрапив прекрасно висловити це віршом:

„Я учивсь рідних слів,
Не з пожовклих листків,
Не від книжників хитроучених,
А від темних лісів,
Від квітистих лугів,
Від журливих потоків студених.

„Не від шкільних лавок,
Я набрався гадок
Про минувшину рідного люду,
А з думок-співанок,
Парубків і дівок,
В чистім полі, в жнива, серед труду.

Кожному відомо, що отих „жнив і піль“, оспіваних Лепким, немає тепер довкола нас. Немає і співачок на мості у селі. Пісня прибрала для нас іншу форму, випрацьовану, згармонізовану та зорганізовану й тоді, чи тоді ми можемо почути її зі сцени. Вона має для нас магічну силу — підбадьорливу та ніжну. Вона може впливати на нас, коли її чуємо, а потім ще день, чи більше бути з нами, але вкортці попадаємо знову в наші змашиновані будні і чар розвівається. Вона діє на нас звуком, підсиленням зоровим ефектом (у більшості бачимо тоді, як не народні строї, то вишивку), але вона не збагачує нас мовно. Цей привілей, це джерело сучасного мовного пульсування та надбання, залишається таки за книжкою, точніше за белетристичним твором.

Мені прийшлося почути цікавий погляд-побоювання молодої людини, яка вважає, що українська мова на чужих землях приречена на спотворення. Мова, за її поглядом, — який урешті є знаний і прийнятий — має бути жива, змінна, має розвиватися, щоб могла втриматися та існувати. Мусить бути безупинний контакт із справжнім джерелом її — землею, що створила ту мову. Вкорінені в чужу землю, вони не мають змоги того робити, принаймні не часто.

Нові книжки

Марина Приходько: Потойбіч мосту. Поезії. В-во „Сучасність“. Обкладинка Я. Гніздовського. Ст. 36.

У цій невеликій книжечці віршів відкривається читачеві зовсім новий світ. Не такі важливі у ньому враження, переживання, події, що починаються ще „зеленим шерхом поляна“, де розстелявся „осайний туман“ дитинства. У дальшому авторка шукає казки „зелене, заросле дно“, світить „на підвіконні свічку“, наливає „трупком густим“ свій келих. Це тільки пробіски у понурій картині її світосприймання. Життя ввижається їй „камінною баштою“, де її душа не знайде „виходу, ні входу“.

Іван Франко: Мойсей. Поема. Редакція і статті Ю. Шевельова. Фронтіспіс і ініціали Олени Кульчицької. Мист. оформлення Я. Гніздовського. Українська Вільна

І тоді, на думку тої молодой людини, наступить розбійність. Українська мова на рідній землі піде кудись уперед, а мова на чужині зупиниться на мертвій точці і буде нагадувати віджиле століття.

Не знаю, чи це є саме причиною, що багато молодих визбувають мови своїх батьків, чи ні. Я підсуваю їй до роздумування та ділюся з думками, що їх вони напустили мені. Нагадалися часи в галицькій частині України перед другою світовою війною, коли то українську мову відштовхували, забороняли нею говорити, карали за неї, а там, де вона була в ужитку, тобто по домах і нечисленних українських установах, то справді вона і висловом і будовою була далеко від того, що вважали українською літературною мовою в серці України. І вона справді заносила минулим сторіччям! А проте вона потрапила розбудити почуття, стремління, вона давала зміст і мету, нею хотілося говорити і чути-чути на кожній вулиці, в кожній хаті, з кожного куточка! І того ми не мали!

Чи ми тому так відчували, що земля України була нам під ногами? (Докінчення буде)

Академія Наук, Нью Йорк, 1968. Ст. 158. Ціна 4 дол.

Ініціативу до гарно оформленого видання цієї безсмертної поеми Івана Франка підтримали кол. учениці Олени Кульчицької з сер. дівочих шкіл Перемишля. Завдяки цим ілюстраціям видання присвячене пам'яті цієї видатної мисткині і вчительки. Це справді великий осяг УВАН-у, оця поема в опрацюванні чільних постатей літературного й мистецького світу.

Крик з могили. Захальні вірші з України. З передмовою Юрія Бойка. В-о „Смолоскип“, 1969. Обкладинка Ореста Поліщука. Ст. 60. Ціна 1.75 дол.

„Може ми — останні з могикан?“ питаються на вступі безіменні поети цієї збірки. Вони мають всі прикмети поспіху й бунту, оті уривки думок і настроїв у віршованій формі. „Думами-сиротами“ називає їх один автор. Вони зворушують читача своєю щирістю і лякають відчаєм. Надто багато недовір'я й розчарувань пробивається в тих рядках. Л. Б.

Новинки з Централі

Дня 14. березня 1971 р. відбулися **Окружні З'їзди СВА** у Нью-Йорку, Нью-Йорку і Дітроїті. З Екзекутиви СВА були в Нью-Йорку п-і Осипа Грабовенська, секретарка, а в Нью-Йорку п-ні Лідія Бурачинська, містоголова. Всі три З'їзди зібрали численних делегаток і пройшли оживлено. Вітаємо голов Окр. Рад пп. Ірину Кіндрачук, Іванну Рожанковську і Ярославу Сену з перевибором!

Дня 28. березня 1971 р. відбулась у Нью-Йорку **Конференція Молодечих Відділів СВА** з трьох сумежних Округ. Її зорганізувала і провадила п-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів Гол. Управи. Екзекутиву СВА репрезентували пп. Стефанія Пушкар, голова і Осипа Грабовенська, секретарка.

Дня 27. березня 1971 р. відбулось у Нью-Йорку повне засідання **Статутової Комісії** Гол. Управи. Їїго провадила п-ні Ірина Падох, голова Комісії, а учасницями були пп. Осипа Грабовенська, Іван-

на Рожанковська, Дора Рак, Олександра Різник і Анастасія Вокер. Комісія переглянула всі зміни статуту, що будуть предложені XVI Конвенції СВА.

Дня 3. квітня 1971 р. п-ні Ірина Кіндрачук, голова Конвенційного Комітету і п-ні Лідія Бурачинська, містоголова Централі, відвідали Союзівку для устійнення **умовин Конвенції**. Були також присутні членки Конвенційного Комітету пп. Євфрозина Мартинець і Надія Бігун. З Управою Союзівки обговорено подробиці приміщення й прохарчування. Потім відбулася нарада з Управою 89 Відділу СВА з Кергонксону.

ЦЕРКОВНІ РИЗИ З УКРАЇНИ

Через українську пресу перейшла вістка про аукціон українських церковних риз із 17—19 стол., що проходив 24. березня 1971 р. в одній із мистецьких галерій Нью-Йорку. Аукціоном зацікавились наші установи — Музей Укр. Нар. Творчости СВА й Український Інститут Америки. Мистець Святослав Гординський перевіряв автентичність риз та ствердив їх високу мистецьку вартість. У день аукціону прибули представники кількох українських організацій, що за домовленням діяли спільно. Музей Нар. Творчости СВА репрезентувала п-ні Марія Савчак, голова 64 Відділу СВА в Нью-Йорку.

У висліді цієї продуманої акції Музей Нар. Творчости придбав єпископські ризи з кінця 18 стол. Вони зроблені з темно-брунатої матерії з квітами, облямовані срібним позументом. Має позначки Лаврського Музею в Києві. А 64 Відділ СВА з Нью-Йорку закупив дяконську шату з золотої і срібної парчі, облямовану чорним оксамитом із золотим орнаментом. Шата теж походять із Лаврського Музею.

Обидва цінні експонати були виставлені разом з іншими закупленими на виставці 28. березня в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку і 2. травня в залі Тризуба у Філадельфії. Пізніше будуть включені в Музей Нар. Творчости СВА в Нью-Йорку.

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1971

Ольга Галицька, закінчила Факультет Домашнього Господарства у Пелотас Ріо Гранде до Сул, Бразилія

кривду, страх? Спомини труднощів, які треба було поконати, щоб стати чимсь? Далекий шлях до Франції, шукання, перші успіхи? Чи, може, мінливі обрії Африки, Китаю, Австралії, Японії, до яких, вона — молода дівчина з далекого Германова дійшла? Захоплення, палання коханням, чи сини, її три сини, яким вона все посвятила, а дістала так мало? П'янкість літературної творчості й слави — гіркість наклепу? Спомини про батька, який був їй усім, від якого вона перейняла уміння лікувати людські душі й тіла? Чи, може, тільки пляни її нової будови перехрестились під невідповідним кутом?..

...А може тільки просто втома викинула її з асфальтової колії?!

Обмиватиме океан острів з осиротілим царством Атлантиди. Вибілюватиме сонце вандейські вілли з українською усмішкою. Сіятиме вітер соняшники між сухими соснами... Поливатиме Марта тендітні космоси над світанком... Вибігатиме на піщану дорогу вірний Соль із впертою надією на неможливий поворот. Половітимуть безсмертники з вінка, що його положила Марта на могилу... А в серцях тих, що її знали — житиме вдячний спомин її небуденної пошти.

Париж, лютий 1971 р.

НАША СТИПЕНДИСТКА

101 Відділ у Шикаго уфундував стипендію для студентки в Бразилії. Її дістала п-на Ольга Галицька на закінчення студій у Факультеті Домашнього Господарства. Нижче подаємо її листа-подяку, спрямованого до всіх, що їй допомогли студії закінчити.

До Редакції Нашого Життя у Філядельфії

Дякувати Богу, я вже скінчила студії у Факультеті Домашніх Наук у Пелотас. Я почувалась до милого обов'язку публічно подякувати тим моїм добрим опікунам, що помогли мені досягнути цю ціль. Тому то посилаю Вам свою знимку і прошу Вас, якщо можливо, колись її помістити у Вашому журналі, що його залюбки перечитую і який напевне доходить до всіх родин, де ще б'ється українське жіноче серце.

Оцим складаю ширю подяку Управі Катехиток Серця Ісусового у Прудентополі в Бразилії, що від дитячих моїх літ опікувались мною в Інституті св. Ольги, дали змогу скінчити початкову освіту, гімназію і вчительську семінарію, а опісля вислали мене до Факультету Домашніх Наук у Пелотас, Ріо Гранде до Сул і помогли мені оплатити й покінчити ці студії.

Особлива моя вдячність 101 Відділові СУА в Шикаго, що пожертвував 180 дол. на допомогу мені якраз у найтруднішому 4-му році того ж факультету.

Нехай добрий Господь усіх щедро винагородить, а я буду старатися ті мої студії використати, працюючи над вихованням молодого покоління українського походження в Бразилії.

Ольга Галицька

Із листів до редакції

Як повинен виглядати народний стрій

Недавно тому приглядалася я до гагілок, що їх виводили пластунки. Прикро було дошукуватись якогось стилевого комплекту строю. Коли в дівчинки був китарик, то бракувало крайки або постолів. Бачила я сорочки з фабричними нашивками й індіанські спідниці. Вся ця какофонія боліла мене за брак пошани до української традиції і брак знання та смаку взагалі.

Думаю собі, що коли пластунки подбали про чудові китарі, то могли б подбати й про решту. Чи не могла б Централь СУА порозумітися

з Проводом Пласту і вплинути на те, щоб у Пласті повчали дівчат, як повинен виглядати народний стрій? Ще краще було б, коли б поодинокі пластові гуртки мали однаковий і вживали їх до таких виступів.

Наталія Павлишин

*

Що таке — добре виховання?

Про добре виховання можна говорити 367 днів і ще всього не сказати! А що таке добре виховання — це теж проблема, яку можна обертати на всі сторони і завжди щось нового нею зачепити. Для деякого добре виховання — це вміння тримати зграбно філіжанку і знати, що їсти виделкою, а що ложечкою. Для інших — добре виховання це вміння добре впорядкувати своє життя і за щонебудь не дерти собі очей і не скакати до горла. Наше сучасне суспільство є або зле виховане, або невиховане, або виховане на плитких і пливких фундаментах. Через те маємо цілу масу людей, що не дотримують слова, не дякують, не вітаються і викинули із свого лексикону і свого життя слово „точність“. Для яких стриманість, порядок і дисципліна є ознакою занепаду і насилья! І тому про добре виховання ми мусимо писати і говорити як найбільше!

Віра Ке

ВПЛАТИ НА СКВУ

У попередніх числах Н. Ж. подали ми вплати наших Відділів на підтримку Секретаріату СКВУ, що має свій осідок тепер у ЗСА. Від того часу зложили свої пожертви — Окружна Рада СУА в Ньюарку 10 дол., 1 Відділ СУА з Нью Йорку 20 дол., 8 Відділ із Бронксу 10 дол., 11 Відділ із Трентону 25 дол., 21 Відділ із Брукліну 10 дол., 26 Відділ із Дітройту 25 дол., 51 Відділ із Милвокі 10 дол., 59 Відділ із Балтимору 25 дол. і 83 Відділ із Нью Йорку 25 дол. Це гарний приклад зрозуміння ролі і завдань Світового Конгресу Вільних Українців!

ВШАНУВАННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Три Окружні СУА підговували були спільно з іншими жіночими організаціями величаві академії в честь Лесі Українки. Дня 14. лютого 1971 р. відбулося таке свято в Клівленді, а 28. лютого 1971 р. в Ньюарку й Рочестері.

Інші Окружні Ради приступили до підготовки спільного вшанування роковин із своєю громадою.

Садба Софії Яблонської на острові Нуармутьє у Франції
Sofia Yablonska's home in La Gueriniere, France

„Я завжди намагався приймати щоденне з напругою надзвичайних подій...“

Нікос Казандзакі

Ми, що її знали, відчували, що вона не вмере от так собі звичайно, на ліжку від старости чи хворіб. Чомусь нам здавалось, що вона закінчить своє працювате життя впавши з високого дерева, де зрізуватиме сухе галуззя, чи з даху своїх соняшних хат, накладаючи на них теплу, румяну черепицю...

Але їй судилась більш модерна смерть, притаманна нашій добі, в автомобільному випадку.

Ще кілька місяців тому таємниче освітлював місяць стежку, якою ми йшли на стрічу до неї. За дюнами перехлюпувалось море, повітря леготіло терпким запахом сосон, а город її, це царство Атлантиди, бо так ми її називали між собою, манив до себе загравою освітлення. Цей город відзеркалював її вдачу. Він був її суцільним твором, здійсненням мрій, задумів, він був її речником. У заглибині, між дюнами й горбом пелехатих сосон, де ніщо не росло поза ріденькою травою та сухими будяками, постало буйне, соковите царство Атлантиди. Кожна горстка врожайної землі була виврвана найдалшим закуткам острова й навезена мішком, кошиком, мискою. І на голому острові, покритому солянками та де-не-де чорніючому скупченням дерев, постав город, покритий могутніми соняшниками, барвистими кущами, роменами, ніжними космосами, пахучим кропом, розмарином, м'ятою, майораном. Здавалось, що вся ботаніка зібралась тут, щоб дати вдячну та подивугідну реплі-

Катерина Штуль

Пам'яті пані Софії

ку за вияв піонерського духа — створити в кожному закутку світу своє „я“, свій власний закуток; за трудолюбиве, непосидюче життя, за повну посвяту материнську любов; за вольовість забути свої власні рани й лічити чужі; за подивугідну бистроту ума; за розуміючий погляд карих, іскристих очей; за безтурботний сміх, за чарівну усмішку в кутику уст...

На наші кроки загавкав басом

Письменниця Софія Яблонська
Ukrainian writer Sofia Yablonska died recently in France

Соль. Із наростіж відкритих дверей кинулось назустріч жовте світло.

Приємно скрипіли крісла з індійського комиша, усміхались з-під лоба соняшники в глиняних глечиках. У завішених на стінах кошиках буддійсько застигла суха, брунатна папороть. А пані Софія з коротким, сріблястим волоссям, у чорних лякових, з китайського шовку штанах, розливала амарантовий понч...

І спокій, затишок, краса входили порами у вас...

І дрижав Мартин голос, читаючи поему про чорнозем, що зродив таку вдачу та налив її життерадістю...

І читала пані Софія жорстким голосом про голод в її дитинстві, про життєву несправедливість,

картаючи невинних дітей. А з кухні доходив запах борщу, а в їдальні, власної роботи витесаний із грубої дошки стіл, як у її батька, --- пригтовлявся гостити...

І покривались дрібною росою квіти в її городі, й хилила низько віти верба, коли в нічній тиші читала пані Софія про свій поворот в автомашині на її улюблений острів, заздрісно стережений океаном, бо він тільки двічі на добу відкриває стару, ще з римських часів дорогу. Як радісно зникали кілометри під колесами, з яким напруженням шукав зір за вандейським краєвидом. І коли на обрії забіліла вандейська хата — перші краплі дощу впали на шибку й спомини копичились, терпкі й солодкі, мішались, підходили сльозами, розбивали напругу й не знати було чи плаче вона, чи за шибкою автомашини плаче вандейський пейзаж...

Сонно потягавсь світанок, коли на пару годин океан відкрив стару дорогу. Пролунало бадьоре пані Софії „Прощай!“ до Марти і її автомашини погналась по мокрому камінні на континент, на останню, рішальну стрічу...

А на континенті було сухо, ясно й знаний був кожен закуток. Які думки роїлись хмарою, затьмарювали зір, стримували руку, скошували дорогу?

Спомини про тяжке дитинство, в численній сім'ї, голод, холод,

Софія Яблонська збирається з собакою на гриби
The author with her dog

До пісків Сагари

Репортаж

Ми виїхали ще того самого вечора. Ніч така місячна й ясна, що аж лячно. Пальми й кипариси кидають свої довгі тіні впоперед дороги. Авто їде безупинно, погасивши світла, їде та лякає птахів, що не звикли до нічного шелесту.

Свистливий крик сови різко та несподівано пронизує мертву тишу ночі. А ми їдемо мовчки, впадливши очі у форми дерев і тіней. Пізно вночі місяць положився спати в одну зі соковитих долинок Атласу, а тіні пальм злилися з темрявою, що окутала степ.

Жовтий ранок стрінув нас у степу і тут я побачила перший міраж. Образ придуманий природою. Залиті зеленою водою стоять собі тонесенькі дерева, купають віти у воді, пливають, а інші простягають свої підрізані галузки до неба. А коли під'їдеш ближче до цього райського куточка — він відсовується, наче дратуючи вас, та зовсім зникає, розвіяний вітром, замінений іншим, далеким.

Сонце вже поснідало, напившись роси і пахошів із квіток та піднімаючись понад вершки гір, всміхалося на добрийдень до своїх зелененьких запашних долинок і оглядало чи ніч якого лиха не вчинила їм. А ми все ще мчимо, поспішаючи до кордону.

Доїздимо до протягнутого впоперек дороги ланцюха і шофер Рене зупиняє авто. Здивована моєю появою сторожа хутко підійшла до нас і зажадала документів. Оглянули дозвіл, пригадали нам, щоб ми повернулись з-поза кордону не пізніше як сьогодні ввечері до 8. години, відчинили ланцюх і авто знов помчало з подвійною швидкістю, щоб втекти якнайдалше.

В одній з соковитих долинок Атлаських гір, коло прозрічастого джерела ми зупинилися відпочати. Араб, що їхав із нами, розстелив килим на траві, витягнув м'ясо, палянички, мед і овочі та став ладити чай на вугіллі. Чай закипів і ми сіли втрійку до смачного сніданку.

Поснідавши я та Рене відходи-

мо в глибину маслинового гайку, даючи арабові спроби нагодувати своїх жінок, що досі покірно сиділи в авті.

Лісок запашний, свіжий та зелений. Де-не-де зустрічаємо кущик мімози, що своїми пахощами згущує повітря та затрущує його своїм жовтим пилком. А по боках навколо долинки тягнуться червоні й жовті скелі, а ще вище понад ними білий сніг.

Аж тут почула я шум крил, що розрізує повітря.

— Літак — здивовано гукнула я.

— Так ,так, пані, він власне по вас приїхав і зараз спуститься в долинку, забере вас на хребет та повезе до Тарудану — по жартавав Рене.

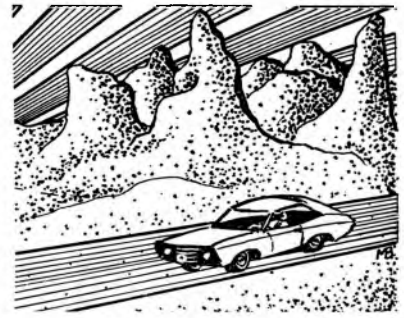
Невисоко над головою помітила я величнього, брунатного орла, а за ним другого й третього. Вони летіли у свої замки, викуті з червоного каменя на стрімких скелях.

Перед брамами їхніх замків простягались невеличкі веранди. Кожен орел, долетівши, сідав на них і з обуренням придивлявся тим нахабним істотам, що без дозволу гуляли по їхній долині.

Дике, запашне та веселе було це узлісся, але годі. Треба було їхати далі, аби ще сьогодні побачити золоті піски Сагари. Повертаючись у напрямку авта, ми пішли доріжкою, що збігала до потічка. Вам певне, вже інколи траплялось затикати носа від неприємного запаху, а мені цим разом довелось витягнути хустинку і прикласти її до уст, щоб пахощі квіток не задушили, не розірвали моїх легенів.

Усе широке річище потоку та його береги поросли великими кров'яними квітками з жовтими середниками. Голівки нагадували лілеї, але вони повніші і кращі. Їх барви такі гарячі, пелюстки такі прозорі й соковиті, а пах такий привабливий, що хотілось би кинути в їхні задушливі обійми, сп'яніти від пахошів, врости між них та назавжди там залишитись.

Ці їхні м'які барви й гарячі па-

хощі ділають, мов звуки музики, відривають від землі та несуть кудись на своїх оксамитних хвилях як по музичних акордах.

Я підійшла до першої квітки, станула перед нею навколішки, припала устами до її ніжного серця та пила її запащу, гарячу кров.

Потім я захотіла зірвати квітку та повезти її з собою, мов мелодію, мов мрію, але вона тільки вигнула удвоє, наче танечниця. Я едуже вхопила й шарпнула її гнучкий стан, щоб переломити його, а втомлена боротьбою квітка тремтіла вперто й шепотіла: — Ні, не дамся так легко, коли хочеш, то виривай з корінням.

„Візьму“ заревів мій інстинкт бажання. Я вже наставила зуби, щоб встермити їх в еластичне тіло квітки, коли вона, випущена з моїх рук випростувала свій гнучкий стан і погірдливо вдарила мене в обличчя.

Аж відскочила я з сорому та гидоти за свій вчинок, жалісно дивлячись на пошарпану квітку. І вмить почула, що все нараз десь зникло, і мелодія пахошів і гарячість їх барвних тонів. Вражені моєю людською влачею заніміли квіти, відвернулись від мене і віддалися вітрові, а він поніс їх пахощі і стогін геть вгору до червоних замків та до орлів, що все ще мов на чатах, стояли на скельних верандах.

Один орел почув, побачив і сердито злетів та став облітати свою долинку, наповнюючи її шумом погрози.

Я ще раз глянула на квітки, а вони легесенько похитуючи своїми чарівними голівками, шепотіли мені вслід:

„Не дотикай мрії руками“.

Уривок із книжки С. Яблонської „Чар Марокка“, що появилася в 1935 році у Львові.

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Добре виховання

Чемну поведінку найкраще оцінюємо тоді, коли опинимося між людьми, що її не придержуються. Останніми часами завважуємо сильний занепад товариських форм. Багато сьогодні уважають чемні форми пережитками минулої доби, яка до теперішності не має ніякого відношення. В дусі свободи ці люди пропонують природну поведінку для всіх і в усіх обставинах. Навіть якщо признаємо їм у дечому рацію і прийmemo, що деякі т.зв. добрі форми є справді пережитком, не можемо дозволити на абсолютно свободну поведінку все і всюди, бо це доводить до розгнузданості і обмежує свободу других, які мусять співжити а такими „свободолюбними“ особами. Коли нпр. можна уважати спів зовсім природним виявом внутрішніх почувань, не можемо допустити співу у публичних місцях, де можуть бути люди, які бажають спокою. Так само чемні форми при столі не існують на те, щоб обмежувати приемність їди, а лише для того, щоб дати можливість другим особам також їсти без перешкод усяких невідповідних звуків чи рухів. Часом чуємо, що батьки дозволяють дитині нечемну поведінку, головню при столі, бо мовляв, виросте і навчиться. Воно не все так. Заки дитина навчиться добрих форм, вона буде мусіти відучитися злих, а це не все легко. Краще відразу навчитися правильно поступати.

Годі вимагати від когонебудь доброї поведінки, якщо він мусить весь час застановлятися над тим, чи його поступування буде правильним чи ні. Тоді навіть найкраща поведінка буде штучною і не-природною, а добра поведінка завжди є свободна і невимушена. Ці прикмети мусять бути засвоєні змалку, щоб чемні форми та увага на вигоду других, без власного приниження стали зовсім природним способом поведінки людини. Тоді їй не треба буде думати, чи її поведінка чемна, чи вона

когось не ображує. В глибшій аналізі чемна поведінка це нічого більше, як пошана людської гідності своєї і других коло себе. Значить це не завчені форми, а спосіб світосприймання, спосіб думання. Його треба почати засвоювати змалку, тоді він справді стане частиною вдачі людини. Навіть від малої дитини можна вимагати чемної форми вислову.

Вирішальним у засвоєнні добрих форм поведінки є консеквентність і приклад виховників. Чемність має бути природною свобідною поведінкою кожного дня, а не маскою, що її треба натягнути лиш про свято чи про гостей. Чемности вимагаємо від молоді, але головню від дорослих. Чемність, якщо її розуміти як свідомість людської гідності своєї і свого оточення — це і є суть доброго виховання. МЗТ

Розмова з мамою

Ми живемо оподалік центру українського життя. Тепер час записати мою першу дитину до садочка і я не можу рішитися, чи записувати його до американського, який є в сусідстві і куди підуть його товариші, чи возити до української Світлички. Як вирішити, котрий садочок дасть дитині більше користі? Молода мати

Відповім з кінця. Вибираючи садочок, зверніть увагу передусім на те, котрий pomoже Вашій дитині краще розвинути її вроджені таланти та підсилить питому дитині цікавість. Якщо садочок став лиш місцем, де дитина бавиться з однолітками — він не сповняє своєї цілі. На жаль, багато сусідських садочків сьогодні зводяться до того. Якщо садочок звертає за велику увагу на публічні виступи дитвори — він також не сповняє цілі. Хоч деякі діти дуже радо пописуються, і публічні виступи мають велике значення у вихованні, не повинні вони витискати ніяких інших зайняття дитвори. Також саме фізичне вивінування садочка не дає повного образу його вартости. Заки вирішите, куди

післати Вашу дитину, поговоріть із батьками дітей із садочка, а напевне відчуєте, який дух панує в навчанні.

Раз Ви цікавитеся справою дошкільного виховання, Ви напевно переконані в його важливості. Тому ми вважаємо, що дуже важливим є дозволити дитині ходити до садочку, де розговірною мовою є українська. Вплив оточення є такий, що дитина змалку починає говорити українською мовою із сильними американськими впливами. Що скоріше протиставитися цьому явищу, то більші дані, що мову виправиться. Якщо у передшкільному віці дитина не засвоїть собі правильної української мови, з кожним дальшим роком їй буде трудніше і вона може зовсім зневіритися. Тому то ми не можемо засильно підкреслити важливості української Світлички. Що більше, досвід показує, що двомовні діти мають далеко більші шанси на успіх у школах, як одномовні. Товариські зв'язки з американським світом час буде нав'язати в школі чи на студіях. Мушка

Вже вквортці появиться платівка „Послухайте, діти“ для наших малят, що видає 82 Відділ СУА в Нью Йорку.

У програмі беруть участь: письменниця і поетка Л. Храплива, яка зложила монтаж, поетка Діма, співачка І. Фоменко і дитячий ансамбль що підготвила пані Г. Мирошніченко. Фортеп'яновий супровід є в руках п. Е. Курилович-Чапельської. Замовляти платівку можна в п-ні Іванни Клим, 2082 Vyse Ave., Bronx N. Y. 10460.

Окружна Рада СУА у Шикаго
видала книжку для дітей
Романа Завадовича:

Чародійні музики

з ілюстраціями Юрія Козака

Книжка присвячена пам'яті
Марії Яримович,

провідної Союзанки нашого міста

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's
League

936 N. Western Ave.
Chicago, Ill. 60622

Молода наукова сила

Гарного соняшного дня під'їжджаємо до невеликого ясного будинку в околиці Вашингтону. На зелений травник лягає м'яка тінь. Ступаємо на вимощений хідник, що провадить до входових дверей. Хлоп'яча постать, що прикуцнула на травнику біля м'яча, враз оживає:

— Мамо, вже приїхали!

Отак привітали нас у садибі Зорі і Осипа Гріффо. Сам господар дому привіз нас автом із Вашингтону і нас, видно, тут дожидали. Бо ось тендітна постать господині дому появилася на порозі.

Це — д-р Зоря Ясінчук-Гріффо, співробітниця нашого журналу. Довгі роки переписуємось із нею — то в справі дописів, то зацікавлені її науковою працею. Аж ось уперше судилося нам зустрітись у її власному домі.

На диво молодо вражає її постать. Ця струнка, рухлива жінка є дружиною хеміка-дослідника і матір'ю двох дітей. Але вона є також науковцем, що має за собою низку наукових дослідів і наукові праці. Як це все далось їй досягнути при такому молодому вигляді?

Привітна господиня запрошує нас до вітальні. У світлі пополудневого сонця вітає нас дбайливо влаштоване мешкання. Так приємно в ньому гурторити при чашці кави! Ще й коли ваша співрозмовниця так живо й безпосередньо оповідає. Її великі сірі очі промінюють теплом.

Часу в нас небагато. Треба торкнутися найголовнішого, що хотілось би знати. З листування вже дещо відоме. Наприклад, те, що Зоря Ясінчук народилася в Празі, де її батьки тоді студіювали. Виростала вона на Закарпатті. А з вибухом 2-ої світової війни розпочалась мандрівка, в якій завершилося її дитинство і юність. Закінчивши у Фюссені гімназію, вона прибула в 1949 р. до Америки.

Це самі тільки чисті факти. Але тепер вони заквітчуються різними деталями, що збагачують картину. Наприклад, Зоря розказує про свої шкільні роки в Мукачеві, єдині, проведені на рідній землі. За-

любки вона брала участь у шкільних виставах, а література й мистецьке читання було її улюбленим предметом. Можливо, що вона пішла б у дальших студіях по тій лінії. Але незабаром довелось піти до інших шкіл, а згодом і до німецької. Зміна викладачої мови, вчителів, середовища — не сприяли тому нахилові.

А може переважив тут вплив батька? Її батько природник, а мати — лікарка. Це напевне повернуло її увагу в бік стислих наук, питаємось. Та Зоря заперече. В ті юні роки її розум шукав свого шляху, а уявою поринала вона в різні ділянки. Можливо, що батько або мати зуміли привабити представити їй царину стислих наук. Та це була лиш заохота, а захоплення прийшло саме.

І ось Зоря розказує про студії біології в Університеті св. Бонавентури в Бофало, що їх закінчила „кум ляуде“ в 1952 р. Побічним предметом була хемія і подібним способом вона продовжувала дальші свої студії. У черговому році продовжувала студії в тих же галузях, а потім розпочалась праця над докторатом фізіології в Університеті Бофало. Це завершилось у 1959 р. дисертацією на тему „Кардіоваскулярні впливи адреналіну й нададреналіну“.

Фахова й наукова праця розпочалась зараз же по осягненні бакалавреату. У відділі біології того ж університету вона започаткувала лабораторію культури тканин, працюючи водночас теж над темою „Вплив позитивно та негативно йонізованого повітря на курячі блястодерми“. В 1953 р. прийняла становище асистента в Медичній Школі Університету Бофало. Там займалась вишколом студентів у лабораторії фізіології і мала нагляд над дослідною працею 4-ох медиків. Науковою працею того часу була тема „Вплив адреналіну та нададреналіну на зміни об'єму крові в мускулах, шкірі, печінці, стравоході, селезінці та нирках“. Врешті в рр. 1958-61 працювала, як науковий дослідник в Медичній школі ім. Вашингтона у Ст.

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо
Mrs. Zora Yashinchuk-Griffo, Ph.D.

Луїс, Мизурі. І в тому часі провадила дослідну наукову працю.

А потім настала велика перерва. Це було тоді, коли прийшли на світ її сини Гордій і Марко. Вісім років свого зрілого життя вона присвятила їх першим крокам. Правда, вона свідомо, що її обов'язки матері ніколи не кінчаться. Але хотілося оберегти їх перші роки і їх формування у дошкільному віці. Та й ще пам'ятала Зоря один свій обов'язок — прищепити дітям знання своєї рідної мови. Щоб та мова стала для них дійсно матірньою.

А тепер діти вільно володіють нею. Гордій належить до Пласту і відвідує школу українознавства у Вашингтоні. На цьому настояла мати. А батько бажає, щоб діти вчилися музики. І тут на переміну возять їх батько або мати на всі лекції або проби.

І так у 1969 р. Зоря розпочала професійно-наукову працю. Вона вступила на однорічний вишкіл при Держ. Інститутах Здоров'я (grants associate). Цей вишкіл мав їй дати орієнтацію для відповідальної адміністративної діяльності в різних галузях державної праці. У програму вишколу входило плянування міських центрів здоров'я, досліджування й регуляція ліків, розгляд актуальних суспільних проблем і деякі інші галузі здоровної господарки ЗСА. Ці студії і досліди проходились у різних установах того роду, як Бюро Бюджету Президента, Міністерство Здоров'я, Шкільництва і Суспільної Опі-

Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.

Л. Українка: Контра спем сперо

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Програма XVI. Конвенції

обговорена на засіданні Екзекутиви СУА 23. лютого 1971 р.

ки, Державні Інституту Здоров'я, Державна Фундація Наук. Зоря міняла щомісяця, а не раз і частіше своє місце праці.

Вишкіл спеціаліста у цьому напрямку — це єдина програма того роду в Америці. Розпочався шойно в 1962 р. і його закінчило до тепер тільки 68 осіб. Вимоги прийняття на той вишкіл дуже суворі. Передумовою є докторат та видатна наукова діяльність, получена з публікацією в першорядних фахових журналах. З-поміж аплікантив із таким минулим приймають одну кандидатку на 22 (для мужчин це відношення більш корисне). До тепер вона єдина з-поміж спеціалістів-українців, що це досягнули.

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо є членом різних наукових товариств. На першому місці вона ставить своє членство в НТШ і УЛТА. Належить також до Нью-Йоркської Академії Наук, Амер. Т-ва Університетських Професорів і Наукового Т-ва Сігма Зай.

Цей вишкіл уже закінчився. Тепер Зоря працює у відділі Розвиткової Біології й Орально-Фациальних Аномалій у Державних Інститутах Здоров'я. Це теж сполучене з плянуванням і студійними подорожами. Зоря любить різноманітність у праці.

Аж тепер розуміємо її. Її жвавість і молодеча снага перепроводила її через кабінети наукових дослідів. Там вона не припала пилом, а загострила свій нерв дослідів і шукання. Але це не стало її стихією. А використання науки для користи населення і плянування для майбутнього розвитку країни. Тут вона діє на найвищому щаблі.

Ця багатогранність є не тільки в її науковій праці, а проявилась також в її особистому житті. Прощаючись із привітним її чоловіком та милими дітлахами відчуває міцно уфундоване родинне життя. Покидаємо чепурну підміську садибу з почуттям подиву для цієї молодой українки, що зуміла так побудувати своє життя.

Л. Буря

П'ЯТНИЦЯ, 21. ТРАВНЯ 1971:

Год. 8—10 рано: Реєстрація

Год. 10

Привіт Голови Конвенційного Комітету — Ірина Кіндрачук

Відкриття Конвенції — голова СУА

Привіт почесної голови Олени Лотоцької

Вибір Конвенційної Президії

Вибір Комісій — Конвенційних (Мандатної, Резолюційної) і Ділових (Організаційна, Культурно-Освітня, Нар. Мистецтва, Виховна, Сусп. Опіки, Зв'язків, Статутова, Пресова, Господарська)

Год. 1—2

Обід

Год. 2—4

Дискусія над звітами

Год. 4

Програмова доповідь „Оборона нашої культури в роковини Лесі Українки“ — Дарія Ярославська

Год. 5

Панель на тему „Організаційна єдність членства — запорука росту СУА“. Модератор — Іванна Рожанковська; участь беруть — Олександра Кіршак, Дора Рак, Марія Савчак.

Год. 7—8

Вечеря — проголошення почесних членок

Год. 8

Відкриття Виставок (книжок жіночого пера, народного мистецтва й образотворча)
Висвітлення прозірок писанок і ікон Конкурсу св. Ольги

СУБОТА, 22. ТРАВНЯ 1971:

Год. 9—11

Наради Комісій під проводом дотичних референток. У ці наради будуть включені всі делегатки Конвенції.

Год. 11

Звідомлення Комісій

Дискусія

Ухвалення резолюцій

Год. 1—2:30

Обід

Год. 2:30—5

Сесія Молодечих Відділів

Дискусійний панель на тему „Молоде членство в громадській праці“. Модератор — Ольга Гнатейко; участь беруть — Тая О'Ніл, Ірина Падох, Зеня Черник.

Год. 5

Перерва

Год. 6

Бенкет із мистецькою програмою

Год. 9

Забава з танцями

НЕДІЛЯ, 23. ТРАВНЯ 1971:

Год. 11—1

Панель на тему „Проблеми наших Світличок“

Год. 1—2

Обід

Год. 2

Звіт Номінаційної Комісії

Вибори Гол. Управи

ВИСТАВКА ОБІЙМАТИМЕ:

Експонати Першого Конкурсу Писанок

Експонати Першого Конкурсу Кераміки

Книжки жіночого пера в рр. 1968—1971

Картини (добір картин) Галини Мазепи

Картини мисткинь Округи Ньюарку

Чи починається нова ера?

Багато думок розбудила конференція Молодих Союзнянок, що відбулася в березні 1971 р. в Нью Йорку. Хоча не обняла всіх молодих членок, бо з технічно-організаційних причин була обмежена до трьох східних округ, то всеж можна її вважати важною і з далекими наслідками подією в житті нашої організації. Добре запланована і підготовлена конференція, та справно ведена доповідною референткою Наталею Даниленко, пройшла з успіхом. Доцільно уложена програма, що складалася з трьох частин, дала змогу молодим членкам виступити перед публікою з короткими інформативними звітами з діяльності молодших Відділів, висказати свою опінію в дискусії, та вглибитися в проблематику США — слідкуючи за промовою Марти Трофименко і застановитися над критичною аналізою елементів громадської зрілості взагалі, а української зокрема, що її провів ерудитно д-р Б. Цимбалістий.

Так як в родині діти підрастають і дозрівають незамітно і враз стають перед батьками вже дорослими, так і в США — на цій конференції — побачили ми великий гурт молодих, але вже зрілих, розумних одиниць з великим потенціалом. Виразно зарисовуються постаті майбутніх молодих провідниць жіночого руху, відчувається свіжий подув нових думок. За ними з приємністю слідкували ми у промові молодої доповідниці, викладача права на Делаверському Університеті, п-ні Марти Трофименко, яка відважно і широко порушила різні питання зі становища молодих членок США. В жіночій організації молоді жінки мали б двоє завдання. Внести свіжість молодої думки і питомо динаміку і тим причинитися до її росту, щоб організація була сильна, велика, і голосна, бо лиш така сповнить своє призначення на емігра-

ції. Значить, треба об'єднати багато членства, добре зорганізованого за новими методами праці, свідомого свого місця в країні (яка є теж їхньою країною). Їм буде можливо вийти з круга ізоляваності — „з засягу зору слимака в шкаралупці“ і голосною пропагандою, якій треба вийти поза рямці фольклору, обстоювати справи своєї громади. А набравши досвіду і заправи в США, зможуть заактивізуватися в громаді і відділювати на хід загально-громадських подій. І ще хотілось би розбудити зацікавлення наших жінок проблемами новочасного фемінізму, контроверсійними поглядами на завдання жінок і їх ролью в суспільстві в світлі модерного жіночого руху та конфронтувати їх з протребами нашої громади і відважно дискутувати на сторінках свого журналу.

Добре було би використати досвід цієї конференції і повторяти їх періодично, поширюючи їх засяг персонально і тематично. Зовнішнє оформлення може бути подібне, себто у виді публічної-формальної конференції, або у формі семінарів чи т. зв. workshop, які є можливо доцільніші, бо в інтимній атмосфері свого гурта є можливою активніша участь всіх у дискусії і в обміні думок.

Відчувається, що наростає в США молода сила, якій зайво є патронувати, а радше час вже приділити відповідне і відповідальне місце в нашій організаційній системі. Віримо, що саме вони зуміють зробити нашу організацію великою, сильною і голосною.

(Дора Рак)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З діяльності 98 Відділу США

Наш Відділ взяв собі за завдання влаштувати виставки нар. мистецтва в міських і університетських бібліотеках. До тепер провели ми кіль-

ка таких виставок із добрим успіхом. Це спонукало нас до придбання збірки стилевих виробів нашого нар. мистецтва, яка стояла б напоготові, коли трапиться нагода до виставки. До тепер користали ми кожного разу з власності наших членок.

Нашу збірку започаткували ми від закупу керамічних виробів. Хочемо придбати такі з різних керамічних осередків України, щоб ми дали повний перегляд тих виробів.

Зірка Кебуз
референтка мистецтва

ГАРТФОРД, КОНН.

Із діяльності 106 Відділу США

Перший рік існування нашого Відділу ми провели під знаком організації членства та придбання фінансової бази для більшої дії. Сьогодні Відділ начислює вже 17 членок, але й це число можна б у майбутньому збільшити.

Придбання фінансів ми почали продажжю печива в церквах обох віровизнань у часі Великодніх Свят 1970 року. Дальше ми співпрацювали із старшим Відділом США при влаштуванні Вишиваних Вечерниць 30. жовтня 1970 р., з чого теж мали дохід.

Наш Відділ охоплює членів різних зацікавлень та вікових груп: матерів немовлят, дітей уже шкільного віку та бездітних. Знаємо, що в такій ситуації, при розбіжності зацікавлень, трудно вибрати специфічну ділянку. Вибір великий — починаючи від виховної дії з дітьми, а кінчаючи на молоді, напр., дискусійні вечори, забава. Або можна б зосередити увагу на мистецькому, літературному чи навіть політичному форумі. Таке визначення напрямку праці стане дуже допоміжним при плянуванні зайнят'я Відділу.

Можливо доцільно було б поширити програму наших сходів, включаючи гутірки-повіді, підготовлені поодинокими членками. З часом можна було б запрошувати навіть експертів з-поза нашої околиці, коли їхні доповіді будуть нам відповідати.

Роксоляна Гарасимів

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ПОСМЕРТНІ ЗГ'АДКИ

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА що 7. березня ц.р. відійшла у вічність бл. о. **Марія Хрущ**, довголітня членка нашого Відділу. Походила з с. Лижанівка, пов. Скалат, де народилася в родині Гудзів.

Полишила у смутку одного сина, дві дочки, 7 унуків і двох правнуків. Членки нашого Відділу численно провели Покійну в останню дорогу.

Спи, дорога Союзянка, нехай земля Вашингтона буде Тобі легкою!

Управа 35 Відділу СУА

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 30. жовтня 1970 р. відійшла у вічність прикладна членка і довголітня секретарка нашого Відділу бл. п. **Тетяна з Тимкових Костик**. Народилася в с. Лісня, пов. Дрогобич, а до ЗСА приїхала в 1907 р. У 1914 р. одружилася з Петром Костицом.

Полишила у смутку дві дочки, двох синів, 12 унуків і 2 правнучки. Похорон відбувся 3. листопада з церкви Царя Христа. Членки нашого Відділу численно провели її в останню дорогу.

Управа 41 Відділу СУА
Т-во Горожанок у Філядельфії

*

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 29. березня 1970 р. відійшла у вічність бл. п. **Анна Дуда** родом **Манько**. Народилася 1924 р. у с. Поляна біля Добромиля. Була широю й жертвенною членкою нашого Відділу від 1965 р.

Полишила у смутку чоловіка Теодора, дочок Орісю й Наталку сина Зенона і двох сестер із родиною. Членки нашого Відділу численно провели її в останню дорогу.

88 Відділ СУА ім. кн. Ольги
Філядельфія, Па.

ДОРОГА МОЯ СЕСТРО!

Ти відійшла у вічність моя дорога сестро, і Тебе вже немає між нами. Куди я не йду — Ти все мені перед очима.

Бувало, як тільки прийду з праці, Ти закликаєш мене телефоном і розкажеш про свої турботи. Мовляв, Тобі легше стане на душі, коли поділишся своїм добром чи горем зо мною. Ой, як добре було б почути знов Твій голос!

А так багато хотілось би Тобі сказати! Хоч би те, що Ти такою моло-

Бл. п. Анна Дуда

Late Anna Duda, member of
UNWLA Br. 88 in Philadelphia

дою відійшла від нас, а свій материнський обов'язок виконала. Ти змагала до того, щоб виховати своїх діточок в українському дусі і це вдалося Тобі. Вони люблять себе взаємно і їм дороге все, що українське. Твої діточки й надалі керуються Твоїми вказівками. Не раз чую від них чи від Твого чоловіка: „Не робимо того чи іншого, бо коли б мама жила, вона не бажала б цього“. Твої слова немов на ленті вириті в їх уяві. Так, що Твій труд і посвята для них не пішли намарне.

Не раз Ти накликувала нас, щоб ми зійшлися в часі Різдва чи Великодніх свят і показали дітям взаємну любов і пошану до наших рідних звичаїв. Ти говорила: „Я й надалі буду продовжувати все те, що нам вщепила наша найдорожча мати і постараюсь передати це своїм дітям“. Це вдалося Тобі. Господь Бог дав Тобі дві донечки. Між ними велика різниця віку, але які вони близькі одна до одної! Оріся стала тепер опікункою для малої Наталки. Вона й кроку не зробить, щоб не знала, що діється з її малою сестричкою. А Твій чоловік Теодор далі керується Твоею волею. „Все роблю те, що веліла моя Нуся“. Посадив „плакучу“

вербу, бо вона так любила її... Тільки вже не в городі біля хати, а на могилі Твоїй. Наталочку посилає до музичної школи, бо таке було Твоє бажання, а обидвоє дітей, Зенон і Наталка, відвідують школу українознавства. І все йде так, як Ти собі того бажала б.

Багато подібних українських матерів є на еміграції між нами. Вони тихо й непомітно роблять своє виховне діло і ми, зайняті різними справами, не зауважуємо того. Такою й Ти була, спокійне й віддане було Твоє життя. І так спокійно, хоч і передчасно, Ти відійшла.

Прощай, дорога сестро!

Євгенія Товт

Замість квітів

З ВОЛІ ВСЕВИШНЬОГО відійшла від нас дорога наша членка бл. п. **Марія Радзкевич**. Замість квітів на її могилу складаємо 35 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі, а синові й родині висловлюємо глибоке співчуття.
33 Відділ СУА ім. Лесі Українки
в Клівленді

В ПАМ'ЯТЬ мого дорогого чоловіка бл. п. **Остапа Хархаліса** у другу річницю його смерті складаю 10 дол. на Українських Воєнних Інвалідів.
Марія Хархаліс, Балтимор, Мд.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. **Василя Білецького** складають на Фонд „Мати й Дитина“ і пресовий фонд **Н. Ж.**

С. і М. Іваницькі 10 дол.
Олекса Курило 2 дол.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. **Марії Білик** складаю 10 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі, а 5 дол. на пресовий фонд **Н. Ж.** і дочці Покійної п-ні **Мірі Повх** і всій родині висловлюю шире співчуття.

Марія Герус, Юніон

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. о. **Миколая Дереха** складаємо 20 дол. на пресовий фонд **Н. Ж.**, а родині Покійного висловлюємо шире співчуття.

о. **Євген**, **Павлина** й **Ірина**
Дихдала, **Бріджпорт**, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. адвоката **Василя Білецького** зложили на ФКУ при Гарвардському університеті

М. і А. Ганицькі 10 дол.
М. і А. Ортинські 10 дол.
В. і Я. Стрілецькі 5 дол.

Вільні співи, гучні, голосні
 В ріднім краю я чути бажаю, —
 Чую скрізь голосіння сумні!
 Ох, невже в тобі, рідний мій краю,
 Тільки й чуються вільні пісні —
 У сні?

Л. Українка: „Сол“

У черзі наших Округ хочемо привітати новоприєднаних членок Окружної Ради Ньюарку. Ще не всі Відділи подали нам до відома свої списки. Напевне буде нагода їх пізніше привітати, а тепер подаємо тих, що наспіли. Вітаємо Вас у наших рядах!

Вісті з Централі

XVI. Конвенція СУА, що відбулася в днях 21-23. травня на Союзівці, зібрала представниць великої більшості наших Відділів. Це була найбільш численна Конвенція, що її пам'ятаємо. Великий збір нашого членства міг себе активно проявити і членки це добре використали. Це проявилось особливо в праці Комісії, куди кожна делегатка була включена.

Кожна делегатка дістала на Конвенції свою течку, в якій були різні **звітні матеріали**. Це є звіт про проведення Гол. Управи СУА, Конвенційна Книжка, програма Конвенції, каталог Музею Нар. Творчості й інше. Все це дає погляд на перебіг минулої каденції й інформує про теперішній стан. Тому радимо цей звітний матеріал зберегти і передати до архіву Відділу. Це може придатися при складанні звіту з Конвенції, а й пізніше послужити Відділові.

На Конвенції вперше була показана книжка „Українські страви“ Зеновії Терлецької видана заходами СУА. Чепурне ілюстроване видання дає перегляд нашого давнього харчування в Рідному Краю. Ця книжка може придатися в кожному господарстві, послужити, як подарунок приятельці і знайомій. Наша Госп. Комісія його тепло припоруцає.

Виховна референтура СУА закінчує друкування **Співаника** для наших Дитячих Світличок. Потреба такого посібника вже давно відчувалась, а спів є важливим виховним засобом у дошкільці. Вих. референтці п-ні Олені Климишин удалось уложити його з допомогою фахівців. Цей Співаник стане поважним вкладом у нашу виховну програму.

Екзекутива СУА

28 ВІДДІЛ СУА, НЬОАРК:

Ірина Босняк
 Розалія Білоус
 Юстина Бортник
 Анна Дивончук
 Анна Довган
 Мирослава Калинович
 Анастасія Кисілевська
 Зеновія Ковальська
 Іванна Лисинецька
 Домка Меленка
 Дарія Мостова
 Наталка Нагровецька
 Лукія Олинняк
 Анна Полянська
 Анна Потошня
 Анастасія Псуй
 Ярослав Сорочко
 Галина Стецура
 Олена Стогра
 Анна Якимів

92 ВІДДІЛ СУА, МЕНВІЛ:

Олена Бойко
 Стефа Гаврилюк
 Мері Гнідий
 Марія Гнідий
 Мері Гарвіст
 Мері Демелишин
 Анна Захарко
 Таня Зух
 Єлисавета Керна
 Мері Кікта
 Стефа Ладвіт
 Параня Маліїв
 Мері Пілат
 Анна Пілат
 Олена Рохман
 Ольга Стах
 Ліна Ясіновська
 Трися Яшух

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Список делегаток

Дальші зголошення делегаток, що наспіли до 30. квітня 1971 р., обіймають такі Відділи (гл. список у ч. 3, 1971):

10 Від. Філядельфія: пп. Ростислава Матла, д-р Марія Струтинська
 28 „ Ньюарк: пп. Стефанія Карапінка, Євфрозина Мартинець, Пелагія Кучкуда, Софія Андрушків, Ольга Гнатик, Олександра Назарук, Ольга Цар
 29 „ Шикаго: пп. Ірина Кузик, Оксана Ванджюра
 34 „ Коговз: п-ні Уляна Омечінська
 37 „ Дітройт: п-ні Міртл Слабі, заст.
 51 „ Мілвокі: п-ні Марія Пискір
 58 „ Дітройт: п-ні Олена Сидорак
 73 „ Бріджпорт: п-ні Марія Остапенко, дел., п-ні Олександра Шуст, заст.
 74 „ Шикаго: п-ні Галина Харук, дел., п-ні Олена Турула, заст.
 79 „ Бостон: п-ні Наталія Миколаєвич

80 „ Дітройт: п-ні Марія Бугай
 82 „ Бронкс: п-ні Олександра Кіршак
 89 „ Кергонксон: п-ні Оксана Ленець
 90 „ Філядельфія: п-ні Люба Процик
 92 „ Менвіл: п-ні Стефанія Гаврилюк
 96 „ Дітройт: п-ні Віра Андрушків
 101 „ Шикаго: п-ні Марія Гриневич
 103 „ Гемстед: пп. Христина Подольяк, Зеновія Зарицька
 109 „ Асторія: п-ні Лідія Стасюк

ПЕРШИЙ КОНКУРС КЕРАМІКИ

Музей Нар. Творчості СУА, приміщений в Укр. Інституті Америки в Нью-Йорку, проголосив Конкурс на виробу з української кераміки. Відкриття виставки цього Першого Конкурсу відбулося 24. квітня 1971 р., о годині 6-ій вечора в будинку Інституту. Свої вироби прислали місцеві творці кераміки, а також кілька замісцевих.

Три громадській роботі

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вишивані Вечерниці Окр. Ради СУА

Заходами Окр. Ради СУА, під головуванням п-ні І. Рожанковської, відбулись дня 6. лютого Вишивані Вечерниці. Цього року влаштовано їх у Брукліні, в шкільній аудиторії при церкві Св. Духа. Простора й відповідно прикрашена зала, була щерть заповнена гістьми зблизка і з дальших місцевостей.

Вечерниці започаткувала голова Окр. Ради коротким привітом, по чім передала провід у руки аранжера Вечерниць п. Романа Шведа. В половині Вечерниць, танцювальна група під проводом п. Гензи, відтанцювала дуже ефективно нашу традиційну коломийку.

На Вечерниці, як звичайно, прибуло багато молоді і пань у гарних вишивках, що їх нагородило і відзначило Жюрі під проводом п-ні Оксани Шур. Першу нагороду за довгу сукню одержала п-ні Хризантина Камінська, другу за довгу сукню п-ні Ольга Гаецька. Третя довга сукня п-ні Марії Сливки була відзначена. За короткі сукні одержали нагороди пп. Марта Канюк і Євгенія Чума. Третю сукню п-ні Анни Кріль відзначено.

За вишивані блюзки першу нагороду дістала п-ні Оксана Куйбіда, другу п-ні Катерина Інатис, третю блюзку п-ні Люби Натини відзначено. За примінення вишивки на костюмі нагороду одержала п-ні Кекіш. Нагороду за вишивки, примінені на спідничках признано сестрам Оксані й Олі Шанайда.

Відзначення за вишивки на чоловічих сорочках одержали пп. Т. Колодій, Я. Бачинський і Д. Стахів. Відзначено також краватку п. А. Шумейка і пояс п. Р. Шведа. Після цього виступу відбулась менш важлива атракція Вечерниць, а це вибір королеви й її принцес. Королевою Вишиваних Вечерниць на 1971 рік обрано незвичайно милу і гарну Любу Натину. П-на Люба закінчила школу св. Юра, відтак Річмонд Гайскул, тепер є студенткою Мангеттен Комюніті Каледжу. Належить до Пласту, хору „Думка“ і танцювальної групи п. Сулими й УНСоюзу.

Принцесами обрано: першою Марту Канюк, другою Анну Кріль. Як звичайно водиться, королева минулорічних Вечерниць, п-на Софія Назаркевич передала корону новообраній королеві п-ні Любі, по чім перепосясала її шарфсю із золотими буквами: „Королева Вишиваних Вечерниць“. Після загального захоплення гості при звуках оркестри „Темпо“ продовжували товариську забаву.

На кінець треба згадати, що п-ні Васків, як і минулими роками, подарувала на вигравку торт із вишивкою, чим причинилась до збагачення приходу. Рівнож п-ні Е. Ярема дарує щороку для королеви китицю квітів і золотий нашійник. При буфеті трудилась пані — К. Папуга, Л. Раковська, Зазуля й інші. Львину частину

Із бенкету з нагоди уфундування Курсів Українознавства в Шикагівському університеті

At the banquet of the UNWLA Regional Council in Chicago, Ill. the founding of Ukrainian language courses at the University of Chicago was proclaimed

праці в підготові цілої імпрези виконала неструджена імпрезова референтка Марія Стефанишин. Успіх Вечерниць був незвичайно гарний і це повинно дати заохоту до влаштування їх і на будуче.

М. Демидчук
пресова референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Уфундування Курсів Українознавства

Окружна Рада й Відділи Округи своєю постановою спонзорувати курс української мови на престижевім

„Юніверситі оф Шикаго“ з початком акад. року 1971-72, відкрили нову сторінку в своїй діяльності. Вони відгукнулись на формальну пропозицію факультету славістики того ж університету — уфундувати курс укр. мови на три роки, коштом 3,000 дол. річно.

Чим такий курс, який мусить сама громада оплачувати, різниться від десятка подібних курсів, що їх самі університети спонзорують? У першій мірі, виклади будуть призначені для кандидатів на магістерські і докторські ступені в славистиці, даючи їм змогу пізнати й оцінити укр. мову нарівні з другими слов'янськими мовами, але відрізнено від російської. Тим способом курс служитиме далекосяжному ділу — ознайомлення американських науковців із фактом укр. ідентичности. А друге, уфундування курсів укр. мови громадськими силами при великім і престижевім університеті заставляє укр. громаду виявити свою культурну й інтелектуальну зрілість.

Українці вже мають великий досвід у встановленні першої, а тепер дальшої катедри у Гарварді. Але Гарвард це початок, приклад. Університети такі, як „Юніверситі оф Шикаго“ — це другий крок у створенні наукового ґрунту для світового признання українців. Приклад Союзу Українок Америки в Шикаго повинен стати поштовхом другим українським організаціям по цілій Америці оправдати своє існування справжньою службою громаді.

Збіркова кампанія, очолена головою Окр. Ради СУА п-ні Л. Шандрою, розпочалась бенкетом 21. лютого ц. р. з участю знатного лінгвіста д-ра Едварда Станкевича, голови факультету славістики та ініціатора введення укр. мови в славистичній програмі, і д-ра Роберта Спрітера, декана гуманістичних наук того ж університету. П-ні Шандра привітала гостей бенкету, а д-р Василь Маркус, як гостмайстер, дуже зміло перевів програму.

Д-р Е. Станкевич, головний промовець, подав короткий нарис розвитку слов'янських наук в Америці, і звернув увагу на потребу введення укр. мови в слов'янські студії через важний вплив української мови на розвиток польської і російської.

В мистецькій частині програми студентка Наталка Пилип'юк продекламувала вірш „Мова“ Максима Рильського, молода танцюристка Марта Городиловська виконала три танки: „Мої черевички“, „Шумка“ та „Сібо-

ней румба", під акомпаніємент п-ні Ориси Покорної, а Христина-Романа Липецька, кольоратурне сопрано з Дітройту, чудово виконала укр. пісні: „Жита“, „Осінь троянда“ і „Рідна мати моя“, та арії з опери при супроводі проф. Ігора Білогруда.

Українська громада численно прибула на цей бенкет і понад 40 місцевих організацій прислали делегатів і привіти, та склали пожертви на цю ціль.

У зв'язку із введенням укр. мови в „Юніверситі оф Шикаго“ нововідкрита бібліотека університету влаштувала першу слов'янську і першу українську виставку книжок, публікацій і народнього мистецтва, яку приготувала п-ні Галина Паньків (Ганна Черинь), працівник цієї бібліотеки, з допомогою студентів-українців та Окружної Ради США. Врочисте відкриття відбулося 3. квітня ц. р., а виставка триватиме до 1. травня ц. р.

Віра Боднарук
пресова референтка

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Окружна Рада в поклоні Лесі Українці

Дня 28. лютого 1971 р. влаштовано цей концерт нашої Округи, до якого найбільше причинилися Відділи Рочестеру й Бофало.

Концерт розпочався мелодеклямацією „Сім струн“, що її виконали дочки членок Відділів США в Рочестері. Це були — Таня Шмігель, Люба Юрків, Надя Баб'юк, Ірка Адамчук, Катруся Артемович, Леся Климошко й Ліда Мотика. Акомпаніювала п-на Яра Семанюк. Цілість залишила миле враження. Потім жіночий хор із Бофало відспівав пісню до слів Лесі „То була тиха ніч“ під орудою п. Юрія Лаврівського. Хор цей уперше виступив у Рочестері і викликав вдовolenня у слухачів.

Святочну промову виголосила п-ні Марія Крамарчук, містоголова Окр. Ради. У цій дбайливо підготованій промові поданий був життєпис, ідеологія, змагання й боротьба поетки в її поезії. Слідував виступ славної із своїх виступів співачки Галини Андрядіс, яка відспівала у першій частині „Дивлюсь я на зорі“ Стеценка, „Ти все любиш його“ до слів О. Олеся, муз. Стеценка, а в другій частині „Лився спів“ і „Гетьте думи“. Останні пісні до слів Лесі Українки, муз. Степового. Акомпаніювала п-ні Анна Сорохтей, членка 47 Відділу США. Пу-

Із концерту в пошану Лесі Українки в Рочестері:

Інсценізація „Сім струн“. Стоять зліва — Таня Шмігель, Люба Юрків, Надя Баб'юк, Ірина Адамчук, Катруся Артемович, Леся Климошко, Ліда Мотика.

At the concert in honor of Lesia Ukrainka her play "Seven Strings" was performed

бліка не дала співачці зійти зі сцени без наддатків.

Другу частину програми започаткувала інсценізація „Іфігенії в Тавриді“, виконана молодими силами з Бофало під умілим керівництвом п-ні Ірини Лаврівської. Ролю Іфігенії виконала вона сама бездоганно і в цьому її заслуга, що вся вистава була витримана від початку до кінця в одному тоні. В хорі помішниць жрекині виступили: Марта Перейма, Марта Гавриляк, Зірка Чмола, Ліза Шрамель, Рома Стецьків і Оленка Чмола. Закінчив програму хор із Бофало, що відспівав „Село“ Т. Шевченка, муз. Гайворонського, „Ой, вітре мій милий“ І. Писанки, муз. Яремко, „Пісню про рідну землю“ А. Малишка, муз. Майбороди та „Вечірню пісню“ слова і музика Л. Яшенка. Ці виступи публіка нагородила рясними оплесками.

До успіху концерту причинилися декорації мистця Маріяна Борачка, що рівнож оформив сцену до „Іфігенії“. Світляні ефекти додавали настрою.

Музичне оформлення деклямації „Сім струн“ виготівив проф. Осип Залеський із Бофало і п-на Яра Семанюк із Рочестеру.

На концерті була присутня голова Окр. Ради Рочестеру п-ні Марія Когутяк. Підготовкою концерту зайнявся Комітет під проводом п-ні Марії Крамарчук, до якого входили пп. Ірина Руснак і Мирослава Приймак із 47 Відділу та пп. Таня Баб'юк і Люба Шмігель із 46 Відділу. Цей Комітет тісно співпрацював із п-ні М. Когутяк,

головою Окр. Ради і п-ні І. Дорошак, культ.-освітньою референткою Округи з Бофало. Треба зазначити, що концерт був дуже старанно і солідно підготований, тому й успіх цього концерту був великий.

Мирослава Приймак
пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Несподіванка для членки 5 Відд. США

Управа і членки нашого Відділу влаштували гарну несподіванку для п-на Степана і Доміцеллі Геніків з нагоди 50-ліття їх подружжя. П-ні Генік є девголітньою членкою і урядничкою нашого Відділу, а тепер займається господарською діяльністю у Відділі. П. Степан Генік завжди підтримує громадську діяльність своєї дружини і буває на всіх імпрезах Відділу. Несподіванку підготувала п-ні Параня Стетків, госп. референтка Відділу.

Коли вже гості засіли до столів, тоді зустріч відкрила п-ні Текля Гринчук, містоголова, і попросила до молитви. А потім усі присутні відспівали ювіліатам „многая літа“. Слідувало слово п-ні Софії Голуб, секретарки, яка коротко розказала про діяльність п-ні Генік і побажала подружжю кріпкого здоров'я. На закінчення п-ні Доміцелля Генік подякувала за милу несподіванку, що залишиться їй у пам'яті до кінця життя.

Тепер декілька життєписних даних. П-ні Генік, родом Івасечко, походить із Монастириськ, пов. Бучач, а п. Ге-

Ювіляти п-во Доміцеля і Степан
Геники

Mr. and Mrs. Genyk in Detroit,
Mich. celebrated their 50th wed-
ding anniversary

ник із с. Березів Нижній, пов. Коло-
мня. До Америки прибули щемоло-
дами і тут подружилися 27. лютого
1921 р. Прожили 50 літ у мирі й лю-
бові та виховали двох синів — Воло-
димира й Едварда. Дали їм добру
освіту і свідомість свого походження.
Дочекалися 4-ох внуків. Дня 27. лю-
того 1971 р. відправилось Богослу-
ження за їх здоров'я, а в домі стар-
шого сина Володимира відбулось
прийняття, де зішлись члени родини,
земляки і приятелі з молодих літ.

П-во Геники не забули про Наше
Життя і з нагоди цього 50-ліття зло-
жили 50 дол. на пресу. На закінчення
відспівано ювілятам „многая літа“!

Софія Голуб, секр.

АКРОН, ОГАЙО

Річні Збори 7 Відділу США

Дата: 7. лютого 1971 р.

Збори відкрила голова С. Пацура
молитвою і привітала п-ні І. Кашу-
бинську, голову Окр. Ради.

Протокол із попередніх Зборів від-
читала секретарка Уляна Білецька.

Звітували пані — С. Пацура, голова
й Олена Мартинюк, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює
38 членок, відбув 9 ширших сходин
і 3 засідання Управи. Відділ належить
до УККА. Наше Життя передплатує
15 членок.

б) Культурно-освітня й імпрезова:
Двічі Відділ улаштував показ пи-
сання писанок, дитячу забаву і про-
даж печива. Брав участь у Дні Сою-

зянки в Клівленді й у пікніку, дохід
з якого йшов на ФКУ.

в) Сусп. опіка: Вислано посилки з
Фонду Наглої Потреби і потерпілим
від землетрусу, а також привіти на-
шим воякам у В'єтнамі.

г) Зв'язків: Відділ належить до мі-
сцевої Федерації Жіночих Клюбів.
Брав участь у Міжнар. Ярмарку пока-
зом нар. мистецтва.

г) Фінансова: Відділ мав 577 дол.
приходу і 775 дол. розходу.

Контр. Комісія ствердила, що книги
Відділу є в порядку і поставила вне-
сок на уділення абсолюторії, що Збо-
ри ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані —
Сальвіна Іваницька, голова, Антоніна
Кулик, заступниця, Уляна Білецька,
секретарка, Анна Малій, заступниця,
Олена Мартинюк, касієрка. Референт-
ками стали пані — Анастасія Зепко
культ.-освітньою, П. Когут, П. Фен-
каннін і П. Корило сусп. опіки, Н. Ко-
гут пресовою, Софія Куцик і Анна
Баран господарськими.

До Контр. Комісії ввійшли пані —
С. Пацура, Н. Цицюк, П. Журовська,
Мартинюк, Гошко.

Збори закінчено гимном США. При
смачній перекусці п-ні Кашубинська
говорила про плян праці й осяги Від-
ділів Округи.

П. Когут

пресова референтка

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Річні Збори 12 Відділу США ім. Олени Пчілки

Дата: 17. січня 1971 р.

Збори відкрила голова І. Сахно мо-
литвою.

До президії ввійшли пані — І Ка-
шубинська, голова Окр. Ради — го-
лова, Л. Вирста — заступниця, Д.
Древницька — секретарка.

Протокол із попередніх Зборів про-
читала п-ні Н. Дейчаківська.

Звітували пані — І. Сахно, голова,
А. Завадівська, заступниця, Л. Вир-
ста, секретарка, Н. Дейчаківська, рек.
секретарка, Д. Древницька — за ка-
сієрку, і референтки пані — Д. Дар-
мохвал культ.-освітня і виховна, Д.
Сторожинська народн. мистецтва, Н.
Женчак сусп. опіки, Н. Заплатинська
організаційна та імпрезова, Д. Горо-
диська пресова, М. Глуховецька го-
сподарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 9
ширших сходин та 4 засідання Упра-
ви. Став членом УККА та УЗО.

б) Культурно-освітня й імпрезова:
Відділ улаштував імпрезу „Бандура й
бандуристи“ з участю маестра Г. Ки-
тастого, та в жовтні доповідь про
„Два роки в Советській Україні“ І.
Коляски. Влаштував родинний пікнік,
причинився до „Дня Союзянки“ і за-
слухав доповідь про Олену Пчілку в
40-ліття її смерті.

в) Виховна: Заслухано доповіді на
теми: „Чи треба виховувати дітей в
українській культурі“ та „ОПЛДМ“
п-ні М. Ковч. Крім того Відділ роз-
продав 23 книжки для дорослих і 103
примірники видань ОПЛДМ. Підго-
товлено виступи дітей на Святі Жін-
ки-Героїні та на День Союзянки.

г) Нар. мистецтва: Підготовано до-
повідь про Лемківщину. Відділ взяв
участь у виставці ручних робіт „Стен
Гювет Фаундейшен“, де три членки
одержали нагороди. Підготовлено
експонати на інтернаціональний яр-
марок у Май Ко. Підготовано стрій
для ляльки-лемкині. Відділ дальше
піддержує працю Музею Народної
Творчости США, жертвуючи на цю
ціль 50 дол. Улаштовано дві виставки
писанок та одну вишивок.

г) Сусп. опіки: Влаштовано допо-
відь д-ра Осадки про наркотики. Від-
діл прийняв опіку над „бабусею“ та
передплатує „Наше Життя“. Вислано
21 пачку потерпілим до Югославії,
крім того грошеві пожертви. Влашто-
вано продаж уживаних речей. Приго-
товано Різдвяний кошик для незамож-
ної родини й вислано допомогу з
Фонду Наглої Потреби.

д) Пресова: Відділ видає „Инфор-
маційні Листки“. Приєднано дві пе-
редплатниці „Нашого Життя“.

е) Господарська і фінансова: Під-
готовано доповідь проф. Р. Міхняка
„Здорове харчування“, продовжува-
но продаж печива при Рідній Школі,
приготовлено буфети на всілякі ім-
прези Відділу. Відбуто Різдвяний ба-
зар США. Приходи Відділу 2,038.50
дол., розходи 1,374.59 дол.

Контр. Комісія ствердила, що хоч
книги ведені в порядку, час завести
нову систему книговедения, тому, що
дотеперішня невисладална. Іменем її
п-ні Д. Древницька поставила внесок
на уділення абсолюторії уступаючій
Управі. Внесок прийнято.

До нової Управи ввійшли пані —
Д. Сторожинська, голова, Н. Дейча-
ківська, заступниця, Н. Норка, кор.
секретарка, Д. Древницька, рек. се-
кретарка, Л. Дармохвал, касієрка. Ре-
ферентками стали пані — А. Завадів-
ська організаційною, Л. Вирста імпре-

зовою, Е. Морозинська культ.-освітньою, А. Гарбар виховною, О. Рошецька пресовою, Ф. Тарнавська нар. мистецтва, І. Сахно, Д. Городиська й М. Сиваник господарськими.

Контр. Комісія пані — Н. Бойко, К. Капітанець і М. Глуховецька.

На закінчення обговорено плян дальшої праці Відділу.

На підставі протоколу Зборів

ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні Збори 26 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

Збори відкрила молитвою п-ні Катерина Кобаса.

Президія: п-ні Катерина Хом'як, голова, п-ні Єл. Мадич, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 8 ширших сходин і 5 засідань Управи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свят-Вечір, святочні сходини в пам'ять Ольги Басараб, тричі продаж печива, дві столові застави й одну вигравку. Членки допомагали при підготові Свяченого й парохіяльного пікніку.

в) Сусп. опіка: На Фонд Укр. Церкви в Потребі Відділ зібрав 125 дол., а на потерпілих від землетрусу пожертвував 200 дол. На продаж печива 48 членок подарували печиво, а на столову забаву 40 членок принесли подарунки. Референтки відвідували хворих і давали на Служби Божі за їх здоров'я.

г) Фінансова: Відділ мав 1,713 дол. приходу, а 1,638 дол. розходу.

До нової Управи ввійшли пані — Катерина Кобаса, голова, Єл. Борискевич і Марія Малинович, заступниці, Єл. Мадич, секретарка, Анастасія Зівінська, скарбничка, Анна Ганиш, заступниця, Марія Заблоцька, фін. секретарка, Анна Заяць, заступниця. Референтками стали пані — Ю. Прибила, М. Будор і О. Бабій сусп. опіки, Марія Дидів і М. Бережанська господарськими, А. Дем'ян, Є. Кекіш і М. Липецька — вільні члени. До ношення прапорів: А. Салата, Мих. Шандак, Ю. Прибила, М. Федорак. Делегатки до Окр. Ради: А. Зівінська, Єл. Мадич, К. Колодій, М. Бортник.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Є. Українець, Ю. Прибила і М. Воскрес.

Присутня

Без рідної книги, нація невольник інших народів.

(„Новий Шлях“, ч. 40)

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Річні Збори 33 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 31. січня 1971 р.

Збори відкрила голова Ольга Городиська молитвою. На її заклик усі присутні вшанували пам'ять покійної членки бл. п. Марії Радзикович однохвилинною мовчанкою.

Протокол із попередніх Зборів відчитала секретарка Ніна Панчак.

Звітували пані — О. Городиська, голова, Н. Панчак, секретарка, Я. Гергель, касієрка, і референтки пані — Стефанія Вільшанецька організаційна, Марта Сидір культ.-освітня, Зиновія Ярош виховна, Іванна Яремко нар. мистецтва, Ольга Фік господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 8 ширших сходин і 13 засідань Управи. Приєднано одну членку й одну передлатницю Н. Ж. Дня 3. жовтня 1970 р. Управа Відділу зустрілася з головою Централі п-ні Стефанією Пушкар.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах були виголошені доповіді. Дня 28. лютого — про посвячення Собору св. Софії з прозірками (М. Фаріон), 19. квітня — про поборювання наркотиків (д-р Осадца), 16. травня — Свято Матері з такою програмою: М. Сидір відчитала нарпс о. Т. Олійника „На День Матері“, М. Адамович віддеклямувала вірш, а О. Карп'як-Бенцаль і Т. Крижанівська вступили у веселому скетчі „Дві куми“. Дня 28. червня відбувся пікнік Відділу, на якому І. Кашубинська поділилася враженнями з подорожі до Риму і до Польщі. Дня 13. вересня відчитано спогад Л. Івченко про Олену Пчілку (М. Сидір). Дня 4. жовтня Відділ взяв участь у Дні Союзянки, де входив до Комітету. Дня 28. жовтня Відділ увійшов до Комітету вшанування Лесі Українки, зложеному з представниць усіх жіночих організацій. Заходами того Комітету 14. лютого 1971 р. відбулась академія в честь поетки. Дня 23. січня 1971 р. відбулась Різдвяна Зустріч з такою програмою: спогад „Останнє Різдво з Шухевичем (І. Кашубинська), скрипкове сольо (Ірка Фаріон), вірш Лесі Храпливої (Наталка Морозинська), „Різдвяні міркування Гриця Зазулі“ (Тамара Крижанівська), фейлетон на тему „Патріярхат і матріярхат“ (ред. О. Новицький).

в) Виховна: Відділ провадить Днячу Світличку, що її відвідує 32 дітей.

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ЗЕМЛЕТРУСУ

Звідомлення з цієї акції, що появилися в загальній пресі, не відзначили великого вкладу праці нашого членства. Тому тепер це подаємо. Нам теж трудно ствердити, хто і скільки зібрав одягу і грошей. На наше прохання вже подали звідомлення Округи Рочестеру і Клівленду, а тепер слідують звіти Округ Нью Йорку і Дітройту.

Округа Нью Йорку вислала 78 пакунків, у тому 27 пакунків за власною оплатою, а решта до збірного пункту в Джерзі Сіті. Найбільшу допомогу дав 71 Відділ у Джерзі Сіті, що запакував 30 скринь по 500 фунтів.

Округа Дітройту збрала й вислала 6,177 фунтів одягу. З того около 27 пачок вислано на окремі адреси в Югославії, решта вантажником пішла до збірного пункту. (137 пачок). Поштові посилки коштували 626 дол. Щоб покрити ці видатки референтура сусп. опіки при Окр. Раді СУА влаштувала 15. лютого 1970 р. продаж печива і грошову збірку, що принесла 429 дол.

Окрім цієї акції, що її провела референтура сусп. опіки, ще поодинокі Відділи вислали від себе, а саме 56 Відділ — 10 пачок, 81 Відділ — 22 пачки. В половині квітня 1970 р. закінчено цю акцію.

Діти брали участь у рідношкільній ялинці, колядували. В березні відбулося Шевченківське свято: всі діти деклямували і співали до вправ. У травні відбулося закінчення року разом із Святом Матері. Кожна дитина говорила віршик і вручила своїй мамі китицю квітів. Потім була приготована для дітей перекуска. У жовтні відбулась дитяча костюмова забава з участю пластастого юнацтва і їх сестричок, а в грудні зустріч із св. Миколаєм. Діти вітали його віршами й піснями. Після роздачі дарунків діти засіли до перекуски. В січні діти брали участь у рідношкільній ялинці.

До Комітету Матерів увійшли пані: Віра Райца, Христіна Барт, Мирослава Голубець. Садівничками є пп. Марія Антонів і Орися Кулик.

г) Сусп. опіка: Вислано 2 пачки до Бразилії, а 8 пачок до Польщі. Відділ допомагає стипендією Тересі Шишук в Інституті св. Ольги в Бразилії, а тепер ще дівчині в Європі. Перед Великодніми святами вручив святочні коштики двом потребуючим родинам.

ДРІБНИЧКИ НА БАЗАР

12 Відділ СУА ім. Олени Пчілки в Клівленді випрацював ряд дрібних виробів, що годяться на Різдвяні ярмарки й Базарі. Це все — ручно роблені тваринки, ляльки, ангелики, окрім того пушки, держакі, образи, несесери, а вкінці різномодні прикраси на ялинку. Ці вироби стали дуже популярні й могли б поширитись і в інших Відділах СУА. Пресова референтка Відділу **Оксана Рошечка** зладила перегляд їх для нашого журналу. Незабаром почнемо їх подавати.

Провів збірку під церквою на „писанку“ для дітей у Югославії, що її дуже доцільно використано. Членки відвідували хворих по домах. Відділ приступив до створення Бюра Сусп. Опіки спільно з іншими організаціями.

г) Фінансова: Відділ мав 3,844 дол. приходу, а 3,971 дол. розходу.

Контр. Комісія: Іменем її голова А. Задойна ствердила, що книговодство Відділу є в повному порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногослосно ухвалили.

Да нової Управи ввійшли пані — Ольга Городиська, голова, Марія Адамович, Ніна Панчак, Іванна Яремко, Анна Стецяк, Зиновія Ярош, Ярослава Гергель, Єлисавета Антонович, Марія Фаріон, Степанія Вільшанецька, Віра Смаль-Стоцька, Дем'янчук, Марія Мудрак, Віра Квіт, Ольга Фік, Володимира Полянська, Анна Глинська — члени.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Анна Задойна, Степанія Городиська, Ольга Бак — члени, Тамара Крижанівська й Олена Бенцаль-Карп'як — заступниці.

Зладжено на підставі протоколу Річних Зборів

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Показ писання писанок 41 Відділу СУА

Дня 21. березня ц. р. відбувся 5-ий із черги показ писання писанок під керівництвом п-ні Марії Мазур.

На підставі інформацій зібраних протягом 5 років можна сказати, що заінтересування писанням писанок не зменшується і що зацікавлені особи кожного року інші. Це можна пояснити тим, що зацікавившись раз із технікою писання писанок, вони не приходять на чергові покази, але правдоподібно вправляються в писанні пи-

санок вдома. Деякі з-поміж постійних учасниць показу (головно членки 41 Відділу) вибиваються на добрих писанчарок. Участь дітей (у віці від 8 до 16 р.) у перших 3-ох роках була дуже задовільна, а останні 2 роки дітей майже немає.

Останній наш показ звеселили своєю участю „Незабудьки“ — пластовий співочий гурток під проводом п-ни Ярки Коморовської. Пластунки співали гагілки й інші пісні.

Від усього членства 41 Відділу СУА щира подяка п-ні Марії Мазур за цінні вказівки, гарним „Незабудькам“ за чудовий спів і гостям за прибуття.

Лідія Одежинська
культ.-осв. референтка

Річні Збори 42 Відділу СУА

Дата: 16. січня 1971 р.

Збори відкрила молитвою голова Марія Пашук.

Звіт Управи зложила секретарка Анна Сивуляк.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відбулося 7 ширших сходин. Відділ начислює 28 членок і 16 передплатниць журналу Н. Ж. Приєднав 5 нових членок. У звітному часі померла членка бл. п. Юлія Левкович.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах були відчитані доповіді про Олену Пчілку й Лесю Українку.

в) Сусп. опіка: Референтки відвідували хворих членок, замовили Службу Божу за їх здоров'я. Членки зложили пожертви: на Фонд Наглої Потреби 51 дол., на Фонд Укр. Церкви в Потребі 21 дол., на потерпілих від землетрусу 26.50 до., на Рідну Школу і Менор Каледж по 5 дол.

Іменем **Контр. Комісії** промовила п-ні Катерина Пак і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — Марія Пашук, голова, Катерина Пак, заступниця, Анна Сивуляк, секретарка, Пелагія Малиновська, касієрка. Референтками стали пані — Марія Мельник організаційною, Л. Бурачинська культ.-освітньою, Т. Парашак, К. Чемерис, Н. Риндик сусп. опіки.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — М. Качмарчик, О. Куновська і Т. Парашак.

Присутня

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят членин!

БОФАЛО, Н. Й.

Річні Збори 49 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

Дата: 31. січня 1971 р.

Президія: п-ні Ніля Стецьків, голова, п-ні О. Перейма, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні С. Гаврилук.

Звітували пані — М. Паньків, голова, С. Гаврилук, секретарка, М. Дранка, скарбничка і А. Макух за суспільну опіку.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 6 ширших сходин і 7 засідань Управи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Спільно з 97 Відділом СУА влаштовано Великодню Зустріч і Свято Матері, про що вже була мова в нашому журналі. Проведено два Літ. Вечори, один присвячений Лесі Лисак, а другий письменникові Ікерові. Крім автора, його твори читали Л. Лисак і Н. Стецьків. На пластовій оселі „Новий Сокіл“ улаштовано пікнік. Одні ширші сходини присвячено пам'яті Олени Пчілки, а на других п-ні Ніля Стецьків поділилася своїми враженнями з подорожі по Україні. Імпрезу „Гру в карти“, якої чистий дохід призначено на Фонд Укр. Церкви в Потребі, підготували пп. М. Дранка й Е. Ковтало.

в) Сусп. опіка: Відділ пожертвував 25 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі, 65 дол. на потерпілих від землетрусу в Югославії і три пачки одягу. Окрім того 3 пачки доставлено до загальної збірки, що її переводила Допомогова Секція. З Фонду Наглої Потреби вислано 13 посилок, а наш Відділ зібрав 60 дол. на ту ціль. До Інституту св. Ольги в Бразилії вислано 25 дол. на закуп взуття для дівчат, а крім того ще 6 пачок одягу і взуття. Оплата виносила 65 дол. Вислано святочні побажання всякам у Вієтнамі, а також картки хворим членкам.

г) Фінансова: Відділ мав 1,755 дол. приходу і 1, 687 дол. розходу.

Контр. Комісія подала, що книги Відділу є в повному порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногослосно ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — М. Паньків, голова, О. Перейма, заступниця, С. Гаврилук, секретарка, А. Макух, касієрка. Референтками стали пані: Н. Стецьків культ.-освітньою, О. Хомин і М. Мандзій господарськими, Е. Райца і А. Пугач вільними членами.

3 ювілею 66 Відділу США в Нью-Гейвені:

Сидять від ліва: п-ні Ростислава Яхницька, голова, з чоловіком, д-р Олена Томоруг, скарбник, о. декан Антін Борса, п-ні Ліда Бурачинська, містоголова США, о. парох Василь Осташ, п-ні Ірина Гриневич, секретарка, о. Я. Шуст.

UNWLA Branch 66 in New Haven, Conn. celebrated its 15th anniversary

Контр. Комісія пп.: Е. Стасюк, М. Дранка й О. Салдит.

Перевибрана голова М. Паньків пригадала членкам Конвенцію, а також СКВУ. Молитвою і гімном США закінчено Збори.

Ореста Перейма, секретарка

НЬО ГЕЙВЕН, КОНН.

Ювілей 15-ліття 66 Відділу США ім. Олени Кисілевської

Дня 21. березня 1971 р. після Служби Божої в наміренні нашого Відділу в залі укр. католическої церкви зібралося около 150 осіб. Мав відбутися бенкет із нагоди 15-ліття нашого Відділу. При головному столі засіли Впр. Отці — о. декан і б. парох Антін Борса, о. Я. Шуст, о. парох Осташ і о. Й. Скульський. Потім представниця Централі інж. Лідія Бурачинська і делегатки Відділів — п-ні Остапенко з чоловіком, Бріджпорт, п-ні А. Мерещак, Гартфорд і п-ні Н. Павлюк, голова 108 Відділу США. Дальше представник місцевої громади д-р М. Снігурович з дружиною, голова Відділу УК-КА і представниці Управи Відділу — п-ні Р. Яхницька, голова, з чоловіком, п-ні О. Мандич, містоголова, з чоловіком, п-ні Ірина Гриневич, секретарка, п-ні д-р О. Томоруг, скарбничка.

Голова п-ні Р. Яхницька привітала гостей. По молитві, що її провів о. декан А. Борса, передала ведення програми своїй заступниці п-ні Мандич. Представивши гостей при головному столі і відчитавши привіти, ведуча запросила всіх до смачного обіду. Трохи згодом покликано до звіту з діяльності п-ні О. Томоруг, яка в 15-хвилинній промові коротко і змістовно збрала всю працю Відділу в куль-

турно-освітній, як теж допомогів ділянці. Це найкраще зміряти цифрами: за 15 літ Відділ мав 25,278 дол. приходу, а 25,209 дол. розходу. При тім слід згадати, що наша найбільша пожертва в сумі 4,895 дол. була призначена на Укр. Католический Університет у Римі.

Слідували інші промовці. Д-р Снігурович висловив своє признання за муравлину працю жіноцтва, о. декан Борса передав привіт від СУК „Провидіння“, о. парох Осташ висловився прихильно про працю Відділу. На кінець промовила містоголова Централі Л. Бурачинська. Вона вказала на поважні осяг. Відділу та пригадала недалеку Конвенцію, що проходиме під знаком роковин Лесі Українки.

Мистецьку частину програми провадила п-ні Н. Лодинська, культ.-осв. референтка. Першою точкою був виступ танцювальної групи „Веселка“ під проводом Василя Гінні і Романа Строцького. Ця гарно вишколена група лишила дуже корисне враження. Ці молоді студенти (а також малі діти) своїми граційними рухами і темпераментом у дбайливому виконанні кожної точки показали нам усю красу народних танків, а також любов до них. Фортеліанове сольо („Спомин із гір“ і „Осіньне листя“) відіграла Зуня Козюпа, а її ніжний спів при власному супроводі приніс їй багато оплесків. Веселий та цікавий скеч виголосила секретарка п-ні Ірина Гриневич, дискретно критикуючи кожному членку Управи, а між ними й саму себе... Це викликало бурю оплесків. А завершенням було її питання до зібраних гостей, чи уділять тій Управі абсолюторію чи ні?

Кілька слів про нашу патронку О-

лену Кисілевську сказала п-ні Данко. На кінець п-ні Р. Яхницька подякувала всім присутнім за признання і участь. Молитвою закінчено цей гарний вечір.

Зустріч із представницею Централі закінчилася ще в гостинному домі п-ва Яхницьких, що принесло багато приємности і користи. **О. Т.**

БОРРЕН, МИШ.

Дитяча забава 76 Відділу США

Дня 24. жовтня 1970 р. відбулася в церковній залі дитяча вишивана забава. Почалась дитячою ревією, що її підготувала п-ні М. Бараник. Виступали діти з нашої Світлички і трошки старші. Ролі метеликів, пташок, мишок діти гарно відіграли. Головно й поправно лунала зі сцени українська мова й пісня, за що присутні нагородили їх оплесками. Потім дітей частували при буфеті, що його підготували наші членки. По перерві відбувся показ вишиваних суконочок і хлоп'ячих блюзочок. Цього року були дуже гарні моделі і траплялося, що мати й доня були однаково зодягнені. Під час забави пригравала оркестра. Окрім того була ще дитяча льотерія. По закінченні шасливі діти і батьки розійшлися додів.

Стефанія Лісікевич

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Ялинка 83 Відділу США

У хроніці 83 Відділу чимало світлин і найбільше їх із дитячими личками. Ось діти танцюють на забаві, а тут малята зацікавлено слідкують за дією на сцені. Тут колядники у гарних гуцульських строях із звіздою, ангели-

П-ні Ніна Січинська в крузі юних виконавців сценки „Святвечерня зірка“ UNWLA Branch 83 in New York City arranged a Christmas Party for children where a one act play was performed

ки, сніжинки, дівчатка-квіти виводять танець. Ці світліни з'ясовують те, що найцінніше членкам 83 Відділу — це їхні діти й діти української громади в Нью Йорку й околиці. Щоб дати їм змогу проявити себе на сцені та засвоїти українські Різдвяні звичаї, наш Відділ щорічно влаштовує дитячу вишивану забаву-ялинку. Великою принадою цієї бази є сценка. Замітна ця імпреза також тим, що підготована вона майже виключно талантами й зусиллями членок Відділу та їхніх родин.

Імпровізація і виховна референтури, очолювані пп. М. Мороз і А. Бідяк, запланували працю ще в попередньому році. Щоб розважити молодих і старших гостей та ввести їх у Різдвяний настрій, п-ні Н. Січинська підготувала з дітьми сценку „Свят-Вечерня Зірка“ пера п-ні К. Червоняк. П-ні Д. Гендза уложила балет, а п-ні Г. Титла намалювала декорації. Члени господарської референтури з п-ні С. Савчук на чолі задалегідь подбали про добірний буфет. П-ні О. Саяк організувала льотерію. А матері не тільки привозили дітей на проби, доповнювали вивчення роль, але пошили юним артистам наравду дуже гарні й оригінальні строї. Усі метушилися, переживали, нетерпеливо очікували неділю, 17-го січня.

Коли заля школи св. Юра наповнилася численними дорослими і маленькими глядачами, п-і В. Бачинська привітала присутніх, відкрила „Ялинку“. Відкрилася заслона і діти у барвистих вишуканих строях то говорили, то танцювали. Вони розказували про те,

як то чорт, щоб позбавити людей Свят-Вечора, вкрав першу зірку і передав її простірним потворам у полон. Іграшки постановили податися ракетою в простори, щоб визволити зірку. Визволення зірки в другій дії відбулося у формі балету на тлі яскравих декорацій при драматичних світляних ефектах. А в третій дії українська родина, побачивши, що зірка вже сяє, із співом „Бог Предвічний“ засідає до Свят-Вечері. На залі підхоплюють цей спів. На кінець п-ні Н. Січинська під оплески публіки представила всіх молоденьких виконавців.

По смачній перекусці в буфеті зачалася забава, що нею проводили пп. Д. Гендза і З. Турчин. Діти, більшість яких прибули у вишиваних одягах, довго забавлялися. Були для них гарні несподіванки, дарунки. Відбулося також льосування, в якому шасливцям дісталися вартісні виграші. А при особнім столику можна було купити шойно видруковану книжечку Діми „Кіт-Музика“. Ця книжечка вийшла заходами 83 Відділу США.

Закінчилася забава. Діти розходилися додому задоволені, бо весело розважилися в гурті ровесників.

Всі зусилля, напруження і праця принесли таке задоволення й запал, що 83 Відділ вже почав плянувати дитячу вишивану забаву-ялинку на 1972 рік.

А до хроніки вліплено декілька нових світлин.

К. Червоняк

Коли змінюєте мешкання, не забудьте повідомити нас про зміну Вашої адреси.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 88 Відділу США

Дата: 1. лютого 1971 р.

Збори відкрила молитвою голова Софія Кусень. Привітавши присутніх, попросила однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять невіджалуваної членки бл. п. Нусі Дуди.

Президія: п-ні Стефанія Колодій, голова, п-ні Євгенія Товт, секретарка, п-ні Софія Леськів, почесна членка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні С. Кусень.

Звітували пп. С. Кусень, голова, С. Колодій, заступниця, С. Бучинська, секретарка, А. Масник, скарбничка, і референтки пп. Стефанія Терлецька культ.-освітня, Ольга Тисак супс. опіки, Олександра Палько господарська.

Діяльність Відділу:

а) Культурно-освітня й імпрезова: Дня 1. березня 1970 р. в церкві св. Йосафата відправлено Службу Божу з панахидою за душі жінок-героїнь, а потім у церковній залі відбулися святочні сходи. У квітні членки відпровали на вічний спочинок молоді працюючі членки бл. п. Нусю Дуду, яка відійшла у вічність у саму Великодню суботу. З початком осени Відділ улаштував Базар, а 13. листопада подружжю ювілеї трьох членок. Про те вже була згадка в нашому журналі. На ширших сходах Відділу були відчитані доповіді про Лесю Українку, Ольгу Кобилянську, Олену Пчілку і на медичну тему (С. Кусень). Відділ допомагав у влаштуванні церковних імпрез і Фестивалі з рамени Окр. Ради.

б) Виховна: При Відділі існує дитяча бібліотека, якою опікується п-ні С. Колодій.

в) Супс. опіки: У 1970 р. Відділ провів збірки на Фонд Наглої Потребі (115 дол.) і на Фонд Укр. Церкви в Потребі (87 дол.). До Югославії вислано 19 дол. і 36 пакунків одягу, окрім того 2 пакунки до Польщі, а 2 пакунки до Бразилії. Трьом воякам вислано святочні побажання і малі подарунки до В'єтнаму. Допомогу по 10 дол. вислано двом старшим жінкам у Польщі.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні Софія Леськів внесла пропозицію на уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Олександра Палько, голова, Софія Кусень, заступниця, Євгенія Товт, секретарка, Софія Манько, скарбничка. Референтками стали пані: Ольга Ре- (Докінчення на ст. 31)

ПІДГОТОВА ДО РОДИННОГО ЖИТТЯ

У днях 19-23. травня 1971 р. відбудеться в Страсбургу, Франція 9. Міжнародний Конгрес Світового Руху Матерів (М.М.М.). Це як звичайно, добре підготована міжнародна подія, що присвячена ролі і завданням матері і родини.

Головною темою цього Конгресу є — підготовка молоді до родинного життя. Розуміючи кризу сучасної родини Управа М.М.М. хоче розглянути її межі й можливості.

Актуальний Конгрес опирається на висновки попереднього, що відбувся в 1966 р. у Парижі. Тоді то обговорено ролю матері у цій підготові, а матеріал до того дала анкета, проведена в різних країнах і серед різних народів. Тепер натиск покладений на навчання, себто на шкільне і позашкільне виховання. Підставу до висновків також дасть анкета, проведена в навчальних станицях різних народів.

Ось які теми доповідей 9. Міжнар. Конгресу:

„Підготовка молоді до подружнього, родинного і суспільного життя з боку родини“.

„Підготовка молоді до того ж життя з боку шкільних і позашкільних установ“.

„Батьки і школа в обличчі теперішніх вимог розвитку людини“.

Висновки і тези, випрацьовані на тому Конгресі, будуть підставою до виховних заходів у різних країнах. Світовий Рух Матерів поширить їх через свої складові організації та й впровадить на терен Об'єднаних Націй, де він має консультативний статус.

СФУЖО, як звичайно візьме участь у цьому Конгресі. Його будуть репрезентувати п-ні інж. Катерина Штуль, представниця в Управі М.М.М.

Світова Рада й Осередок Дошкілля

Світова Рада Дошкілля, створена у травні 1965 р. в Торонті на Сесії Дошкілля і очолювана покійною діячкою і виховницею бл. г. Кекилією Паліїв, а по її смерті п-ні Б. Гнатиків, зі закінченням своєї каденції, перейшла до Америки. Її Управу творять членки Управи Осередку Дошкілля ЗСА, а правними членами є представниці Крайових Осередків Дошкілля, а там, де їх немає, представники організації зі секторами дошкільного виховання. СФУЖО має свою представницю у Світі. Раді Дошкілля і вона займає там пост першого заступника голови і контакт СРД зі складовими організаціями СФУЖО є вдержуваний через ню представницю.

Важніші завдання СРД є піддержувати організації зі секторами дошк. виховання, координувати дію українських дошкільних установ у світі, узгоджувати, апробувати й поручати матеріяли, виготовлювані крайовими дошкільними чинниками для практичної роботи організації і установ. Найближчим завданням Світової Ради Дошкілля є нав'язати контакт з крайовими центрами дошкільного виховання, а там де їх немає, подбати, щоб такі центри постали. Вага такого крайового дошк. центру, Осередку Дошкілля є велика. Такий крайовий Осередок Дошкілля пов'язує зі собою різні установи дошкілля, спонукує їхню співпрацю, спільні конференції і наради вчителок дошкілля та виховників, дає нові проекти діяльності, урухомлює інспекторат світличок і садків, допомагає матеріялами, скликує що три роки крайовий з'їзд вчителок та всіх працівників українського дошкілля країни. До Управи Осередку Дошкілля входять представниці

жіночих організацій і інших, що мають сектори дошк. виховання. (Напр. Об'єднання Працівників Літератури Дитячої і Молоді).

Навіть у тих країнах, де дитячі світлички провадить лиш одна жіноча організація, крайовий Осередок Дошкілля себе оправдує; виховна референтка організації має широкий виховний засяг праці над матір'ю, підлітками й дитиною і не має змоги розбудувати ділянки дошкілля, яка вимагає великого вкладу праці, часу, фондів, і співпраці цілого суспільства. Але ця референтка входить до Управи Осередку Дошкілля, як перша заступниця голови, є зв'язковою від своєї організації, може й повинна брати активну участь у діяльності Осередку Дошкілля, який не лиш узгіднює працю різних установ і організацій даної країни, але підносить організаційний, педагогічний і методичний рівень українських садків і світличок, дбає за придержування постанов правильного в адмініструванні світличкою, дбає теж за станові інтереси учительства дошкілля.

Потребу такого крайового Осередку Дошкілля потверджує факт, що до сьогодні українські жіночі організації у більшості країн поселення не зуміли створити мережі українських світличок, ні переконати українських батьків і громаду про вагу й потребу українського дошкільного виховання. Громадянство і навіть більшість світлички з неувагою, не зважаючи на те, що в усіх культурних країнах дошкільне виховання є сьогодні на високому рівні, що воно є основою релігійно-національного виховання, що воно є підбудовою майбутнього світогляду людини, що ми українці, повинні

Із вистави сценічної картини „Червона Шапочка“

(Л. Полтава — муз. В. Безкоровайний), що її поставили 29. листопада 1970 р. діти Рідної Школи ім. Т. Шевченка в Перті, Зах. Австралія.
Учасники вистави: О. Дошак (Червона Шапочка), І. Пелех (Бабуся), І. Дмитрук (Стрілець), М. Маслій (Бровко), М. Гутей (Вовк), Л. Гавриляк (Мавка), Л. Приймак (Білка), 8 квітів і 8 дерев.

Children of the Ukrainian school in Perth, Australia performed the play “Red Cap”

СТЕЙТОВИЙ З'ЇЗД СУА У ПЕРТІ

Хоч у Зах. Австралії є тільки два Відділи, проте й там створено Стейтову Управу СУА, яка вдержує контакт із Краєвою Управою в Аделаїді. Дня 13. вересня 1970 р. відбувся там Стейтовий З'їзд при участі 24 делегаток і гостей. Із звіту голови п-ні Марії Менцінської присутні довідались про виконання різних організаційних завдань і втримування зв'язків із Нац. Радою Жінок Австралії. У часі З'їзду влаштовано виставку нар. мистецтва. На кількох столах були

змалку давати дітям україномовне оточення, основи української культури, що українська світличка це перша, після родини, установка, яка допомагає заховати українське покоління при своїй нації.

Цю істину розуміє сьогодні багато наших молодих матерів і вони раді посилати дітей до української світлички, однак вони домагаються, не без слухності, щоб ця світличка стояла на відповідному рівні, була ведена професійно, щоб дитина яка звичайно бачить і державну світличку, не мала почуття меншевартості. Примищення, виряд, вивінування, система праці, повинні хоч у деякій мірі нагадувати державні дошкільні садки й підготовчі передшкільні класи.

Спільним зусиллям батьків і організацій об'єднаних у крайових Осередках Дошкільна можна поширити мережу світличок і поставити їх на відповідному рівні.

І. Пеленська

угрупсані вироби з різних частин України. Окрім того була влаштована посмертна виставка картин недавно померлої письменниці Ольги Литвин.

ДО XII. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

XII. Літ. Конкурс СФУЖО фундації Марусі Бек проголошено на оповідання для дітей дошкільного віку (3—6 років) і шкільного віку (7—10 років).

До 31. березня 1971 р., назначеного реченця Конкурсу, написали твори від 11 авторок, що їх подаємо за псевдами. Це є: 1. Стефа Галицька „Не спиться мені, матусю“, 2. Жабка „Довгодзьобик“, 3. Зореслава „Сорочечка“, 4. Іноза „Два приятелі“, 5. Карпатська Ластівка „Кам'яна мушля“, 6. Межа „Топсі“, „Тарас“, „Школа на хуторі“, 7. Надія „Історія одного ключика“, „Вікторія“, „Щіточка“, „Осінь туга“, „Андрійків кораблик“, 8. Олена Нельгівська „Чоловікам плакати не вільно!“, 9. Опудало „Історія чорного котика“, 10. Іванна Подільська „Роля й доля ялинки“, „Легенда київської Різдвяної ночі“.

Речень Конкурсу продовжений до 31. травня 1971 р. з огляду на великі віддалі поміж нашими поселеннями.

НА ОРГ. ФОНД СФУЖО

На Орг. Фонд СФУЖО зложили пожертву: Впр. о. шамб. Мирослав і Марія Харини, Філадельфія 100 дол., як неприйнятій зворот видатків, пов'язаних із Балем Української Преси. Рівнож Фінансова Комісія СФУЖО в Торонто зложила 44.60 дол., а по 3 дол. Дарія Нагніт і Іванна Левицька, обидві з Торонта. Щире Спасибі!

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

Продовжуємо список членок-прихильниць із попереднього числа, які зложили свою вкладку за 1970 рік. Якщо їх вплата обіймає інші роки, це в дужках зазначено. Дата, подана в дужках, відноситься тільки до одного прізвища, а не до тих, що надруковані перед тим.

Емілія Юрчук, Ірина Качанівська, Марія Калимін (69), Анна Капітан, Павлина Клим (69, 70), Марія Кочерган, Розалія Когут, Марія Комісар (69, 70), Олександра Копач, Една Копистявська, Ольга Корчинська, Дарія Коструб'як, Ірина Костинюк (69, 70), Ольга Ковальчук, Олександра Ковальська, Марія Крамарчук, Ірина Кравчук, Катерина Кравс, Стефанія Крохмалюк, Галина Криса, Марія Крижанівська (69, 70), Анна Курилів (70, 71), Ольга Кушнір (70, 71), Анастасія Лебідь, Лідія Лемішка, Іванна Левицька С. (69), Іванна Левицька, Ярослава Ломага, Любов Луцька, Марія Лихач, Михайлина Майборода (71), Наталія Медвінська (68, 69), Бронислава Мельник, Марія Менцінська, Марія хайлюк, Емілія Микитюк, Оксана Микитюк, Дарія Нагніт (69), Рома Навроцька (68, 69, 70), Марія Негрич (69), Софія Олесницька, Марія Осмак (69), Агафія Парій (69, 70), Ірина Пеленська-Пасіка (67, 68, 69, 70),

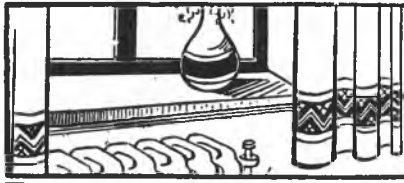
(Докінчення буде)

ЮВІЛЕЙ ВІДДІЛУ ЛУКЖ У МОНТРЕАЛІ

Дня 18. жовтня 1970 Відділ ЛУКЖ ім. кн. Ольги при парохії Св. Духа в Монреалі вислухав молебень до Пр. Діви Марії в наміренні ювіляток. Того ж дня ввечері відбувся бенкет, що його відкрила п-ні Ольга Тимко, голова. Програму вела секретарка п-ні Надія Мельник. Перегляд 25-ліття дала п-ні С. Герасимович, культ.-осв. референтка, а діюча голова Краєвої Управи ЛУКЖ п-ні О. Ковальська відзначила ювіляток почесними грамотами і квітами. П-ні Тимко зложила ювіляткам ширшу подяку. Після вечері промовляли о. декан Цимбалістий та представники організацій. Від Управи СФУЖО зложила привіт п-ні Софія Барабаш. Слідувала мистецька частина, в якій хор під управою п. С. Федущака відспівав низку пісень, а п-ні М. Гузар продеклямувала вірш Уляни Кравченко. Програму святкувань закінчила голова Відділу подякою для всіх учасників свята.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1971

У НАШІЙ ХАТІ

Ще про наше мешкання

У січневому числі Н. Ж. подали ми відомості про сучасне помешкання в Україні. На підставі низки статей, що їх опрацювали там мистці й архітектори, стверджено, що мотиви нар. мистецтва підходять у першу чергу для сільських будинків. Для міського мешкання — окрім килимів — такі вироби не передбачені.

Найбільше пише на такі теми мисткиня Людмила Жоголь. Своїми порадами вона охопила ціле сучасне мешкання — вітальню, їдальню, спальню, дитячу кімнату й кухню. Опрацювала також деталі мешкання, як завіски чи підлогу. Це нам дає погляд на те, що сучасна українська людина може для свого мешкання дістати. Нехай, що не все описане є легко доступне. Проте дещо з того таки там знайдеться чи править за взірць.

Але для нас найцікавіше те, що Людмила Жоголь пише про прикраси нар. мистецтва у сучасному мешканні. Як сказано — у міському помешканні їх майже немає. Вони призначені для села, для задоволення естетичних вимог сільської людини. Зовсім, як українська мова, що витиснена поза межі міста, знаходить ще притулок на базарах і в колгоспах.

„Сільські оселі стали просторішими, — пише Л. Жоголь. — Як же найкраще обладнати свій дім і прикрасити його?“

Після подрібного опису кожної кімнати вона переходить до прикрас:

— Тахту (тапчан) прибирайте так, щоб на ній завжди можна було відпочити. Тому краще крім двох трьох яскравих подушок тут нічого й не класти. Іноді ж кладуть їх стільки, що й самої тахти не видно...

Якщо в загальній кімнаті стоїть буфет чи сервант із святковим посудом, то не варто його прикрашати ще й серветками. Якими б

гарними вони не були — вони тут зайві. Вишивану серветку краще покладіть на стіл. Ніде більше вони не потрібні. Прибиті до стіни чи тахти вони створюють мало краси, а скільки пилу збирають!

На підлозі в загальній кімнаті найкраще за все виглядає український килим. Він немов збирає все до купи, об'єднуючи всі речі кімнати і надаючи їй затишку і тепла. На вікнах обов'язково повісьте легкі завіски, а доповненням до них можуть служити декоративні тканини з цупкішого краму: льону, бавовни, штучного шовку.

А як прикрасити стіни? Згадаймо знову наш старовинний і ніколи не старіючий український рушник. Не обов'язково вішати його навколо картини чи портрета. Влаштуйте його вертикально, перекинувши через легкий кийок так, щоб його вишиті кінці знаходились один над одним.

Намисник і тепер має право на існування в нашій хаті. Адже виконаний майстерно він служить не лиш місцем для складання посуду, а й значно прикрашає наше житло. Скільки любови й майстерності покладено у виготовлення гуцульського різьбленого або розмальованого полтавського намисника!

У кухні їдальні буде доречний обідній стіл. Його вкривають льняною скатертиною. Поставивши стіл поблизу стіни, а під стіною лави, ви створите в кухні затишний куточок, в якому радісно зібратися ввечері після роботи всією сім'єю. Лави причепуріть смугастими налавниками, стіни біля лав — смугастими або орнаментованими підвіконниками. Налавники і підвіконники можуть бути найяскравіших кольорів. Вони та інші декоративні тканини, килими, доріжки, рушники відіграють величезну роль в оздобленні будинку...

В усьому цьому можемо погодитись із мисткинею. З тією різ-

ницею, що ми застосуємо її поради до нашого міського мешкання. Бо власне тут — серед одноманітності міських зразків і фабричного творива — повинен розцвісти рідний орнамент. У витонченій формі він стане частиною нашого побуту і займе те місце, що йому тепер заперечено в міському мешканні України. л. б.

КУХОВАРСЬКІ НАЗВИ

на букву Р

Росіл, зах. укр. — 1. м'ясна прозора юшка без заправки, 2. див. розсіл для огірків, 3. бульйон,

Ростбіф (англ.) — печеня з яловичини (з похребтини).

Рубець — другий відділ шлунка жуйних тварин.

Рубці, рос. — фляки — страва зі шлунка.

Руляда — завиванець із м'яса.

Рута — пахуче зілля, вживається як спеції. Рутувий.

Рябки (рябок) — залітні рідкісні птахи на Україні, об'єкт промислового мисливства.

Рябко — страва з пшона і гречаного борошня або локшини.

Р'ябчак, орябок — птах із родини тетерових, об'єкт мисливства.

Р'яжанка, пряжанка, гусянка — 1. рід кислого молока, 2. роблена сметана.

на букву С

Саго — 1. крупа з осердя сагової пальми, 2. вид штучних крупів з картопляного крохмалю.

Савойська капуста, кучерява к., гор. — відміна капусти з вільним кучерявим листям.

Садовина (поль. owoce, рос. фрукты) — плоди садових дерев. В радянських підручниках замість „садовина“ уживається „фрукти“, а замість городина „овочі“ під впливом російської мови. Щоб не було плутанини, ми уникаємо обох цих слів, а натомість уживаємо загальнознаних слів „садовина“ і „городина“ Н. Ч.

Редагує Госп. Комісія СУА

Із приписів 12 Відділу СУА

Членки цього Відділу видали у співпраці з Іриною Кашубинською, господарською референткою Гол. Управи СУА — зшиток із приписами. Два роки тому це появилось українською мовою й охоплювало виключно традиційні Великодні страви. Зшиток мав великий успіх і скоро розійшовся. Тому й членки Відділу надумали перевидати його англійською мовою, щоб ним могла користуватись і американська публіка. Незабаром приписи переложили господарські референтки Відділу — Дарка Городиська, Ірина Сахно і М. Сиваник і недавно тому нова книжечка побачила світ. Приписи обіймають окрім традиційних також інші страви. Подаємо кілька їх в українському оригіналі.

Пиріг із капустою

Потрібно: 4½ горнятка борошна (муки), ¼—½ горнятка цукру, 1½ пачечки сухих дріжджів, ½ горнятка теплої води, 1½ горнятка гарячого молока, 1 ложечка солі, ¼ горнятка несоленого масла, 2—3 ложки олії (оливи), 4 жовтки, 1 ціле яйце.

Нагріти піч до 350 ст. Пересіяти 2 горнятка борошна у велику миску. Розпустити дріжджі в теплій воді з додатком ложки борошна і ложки цукру. Залишити, нехай сходить.

Втерти жовтки і яйце з сіллю і цукром. До гарячого молока додати масло й олію, мішати аж розпуститься і тепер потрохи додавати до втертих яєць, мішаючи постійно. Вкінці додати розчину з дріжджів. Потім вляти це все до миски з борошном, мішаючи невпинно, щоб вийшла з того суцільна маса. Лишити, нехай сходить на пів години. Потім додати решту борошна і місити рукою аж буде гладке і лискуче тісто. Знов поставити, щоб сходило у теплому місці. Повинно побільшити свій об'єм удвоє.

Вимстити добре лист (бляху) розміру 10½x13x2 інчів. Поділити

тісто на дві частини і легко розкочати одну так, щоб змістилася на листі. Посипати тертими сухариками, розвести начинку з капусти або м'яса, знов посипати тертими сухариками і прикрити другою частиною тіста. Дбайливо притиснути краї: якби було багато тіста на краях — треба пересунути його пальцями до середини. Проколоти тісто виделкою в кількох місцях. Поставити в теплому місці, щоб зійшло так, аж пиріг виповнить форму. Вбити легко яйце з кількома краплями води, помастити верх пирога і всунути до печі на 1—1¼ год. По 15 хвилинах обнизити вогонь до 325 ст., а коли пиріг уже спікся на золотистий кольор, то можна ще обнизити до 300 ст.

Вийняти з печі, лишити на 15—20 хвилин, щоб прохолов. Потім перевернути лист із пирогом на рушті, підняти лист, а пиріг поставити на інші рушті верхом догори. З пирога вийде 30 кусників розміру 2x2 інчі. Можна подавати гаряче або холодне, як закуску або до борщу. **Т. Крижанівська**

Начинка з капусти

Потрібно: 2 головки капусти середньої величини, 3 великі цибулини, ½ горнятка масла, 2—3 ложки олії (оливи), ½ ложечки мелених спецій, перцю й солі до смаку, ½ горнятка тертих сухариків, 4 варені посічені яйця, 1 ложка січеного кропу, 1 ложка січеної зеленої петрушки.

Пошаткувати капусту, залляти окропом і заварити 2—3 хвилини. Вважати, щоб не переварити. Відцідити воду і дбайливо видушити всю рідину. Посікти цибулю і всмажити на маслі й олії. Посікти дрібно капусту, додати до того цибулю і тушкувати, мішаючи невпинно, аж капуста зм'якне і рідина випарує. Вважати, щоб капуста не пересмажилася. Прохолодити, додати решту складників і добре вимішати. Холодну начинку розвести по тісті.

Начинка з м'яса

Потрібно: ½ ф курятини, ½ ф яловичини (волового м'яса), ½ ф свинини, ½ ф курячої печінки, 1 велика цибулина, солі й перцю до смаку, 3 горнятка напів звареного рижу, січена зелень петрушки і кропу, 3 яйця, 2—3 ложки олії (оливи), ¼ горнятка масла.

Зварити м'ясо аж зм'якне й усунути всі кістки. Посікти цибулю і всмажити на олії або маслі, вкинути на те печінку і тушкувати кілька хвилин. Перемолоти м'ясо і печінку на м'ясорубці, вживаючи найтоншого ножа. Додати до м'яса риж, яйця, січену зелень, солі й перцю до смаку. Добре вимішати. Перекладаючи цю начинку на тісто, притискати її ложкою, щоб повітря вийшло з неї.

ЯРМАРКИ 12 ВІДДІЛУ СУА

Наш Відділ ім. Олени Пчілки у Клівленді влаштував уже два успішні Різдвяні ярмарки, на яких виявилась помисловість наших членок. Слідкуючи за різними звітами окремих Відділів СУА ми зауважили, що багатьом із них Різдвяні ярмарки дають фінансову підставу. Тому ми постановили зробити з найдешевших складників щось цікавого, привабливого і корисного.

І так упродовж Різдвяного ярмарку в 1969 і 1970 рр. удалось нам випрацювати кілька дуже добрих зразків іграшок чи хатніх дрібничок. Правда, найбільше уваги приділено в тому часі дитячим іграшкам, бо це відповідний для них час. І так ми випрацювали напихані звірятка, як ведмеді, мишки і собачки на підставі форм Сімплісіті. Мишки і собачки можна виконати з вовняних решток, отже не буде ніяких коштів. Натомість матеріял на ведмеді є коштовний і тому його треба закупити улітку на випродажі.

Також дуже корисно випрацювати прикраси на ялинку, вінки на вікна й двері і т. д. Для дитячої кімнати зладити невеличкі ікони з відповідним рушничком.

А хатні дрібнички — це пушки на олівці, кухонні „несесери“, обручки на серветки. Невеликий вклад праці, а гарний ефект!

Журнал Наше Життя буде подавати ці наші проекти по черзі. Хочемо поділитись нашими помислами з іншими членками!

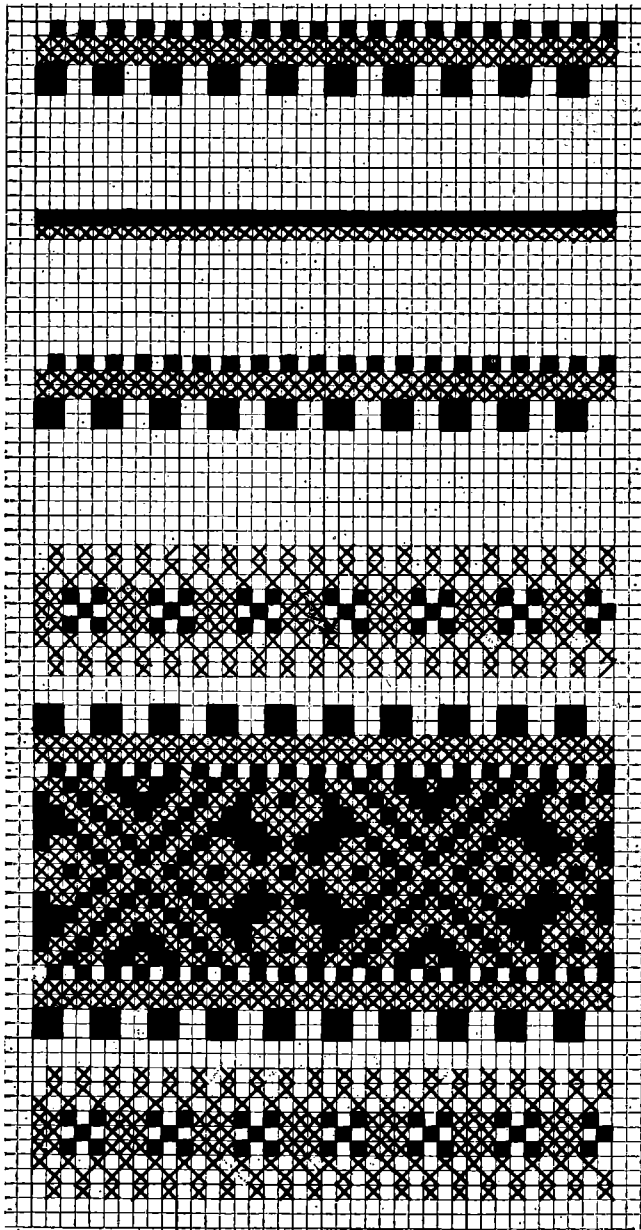
О. Р.

Українська ВИШИВКА

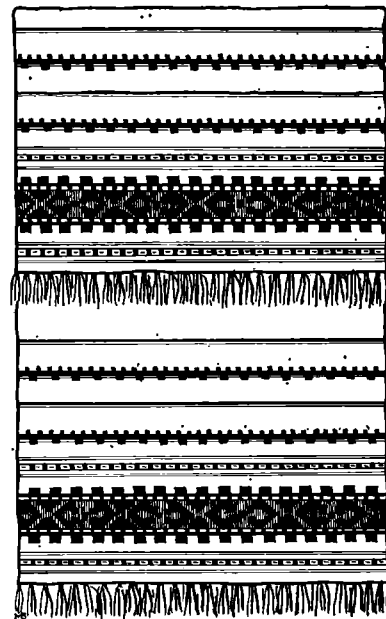
РУШНИК — ПРИКРАСА НАШОГО МЕШКАННЯ

Рисувала Маріяна Винницька

До тепер вишиваний рушник у мешканні м'г прикрашувати ікону чи портрет. А тепер мисткиня Людмила Жоголь висунула думку — повісити вишиваний рушник на стіні. Це може

Взір до рушника
Towel design

Вишиваний рушник, як прикраса
нашої кімнати
Embroidered towel adorning walls
in Ukraine

стати вдалою прикрасою, коли підібрати для того відповідне місце. Бо ж трапляється, що стіну завішують узористою тканиною чи килимом. А тут була б біла вузька смуга полотна, прикрашена поперечною вишивкою чи вишиваною композицією.

Рушник слід перекинути через кийок і оперти його на двох гачках. Така прикраса могла б бути вміщена між двома вікнами (якщо немає драперій, а лиш сіткові завіски), над комодою чи малим столиком, що стоять при стіні. Ці рушники можна б змінювати і надавати тим кімнаті нового вигляду.

Матеріал. Для вишивання слід уживати льняного полотна або панамі білої або кремової краски. Викінчити можна рубцем завиваним або мережкою „прутиком“.

Вишивка. Для прикраси цього рушника послужить нам взір із Покуття. Перерисований із таблиці взорів ч. 3 „Жіночого Світу“ Виконаний у красках чорній ч. 310 ■■ і червоній ч. 321 х х х.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVIII.

APRIL, 1971

No. 4

Sparks in the Darkness

At our last Convention we pledged ourselves to the difficult task of bringing light where there is darkness. That was the meaning of our Convention motto. Even though the words were written by a woman born a hundred years ago, they are very appropriate today. Today, especially in our own homeland there is the darkness of intolerance and of persecution. Young intellectuals are imprisoned, sent to labor camps, or exiled for daring to point out instances of Russian imperialism, and for defending their own cultural heritage. We shall not recount here all those whom we know to be unjustly persecuted. The list would be too long. Among them

are many women, who will not renounce their ideals in the face of the most severe punishments.

Of great interest to us here is the fact that they do not stand alone. Their sacrifice does not go unnoticed. A veritable wave of protests is sweeping Ukraine. Taking into consideration the nature of the Communist regime, where any sign of disagreement brings dire consequences, this shows great courage on the part of the protestors. All the more are we heartened when we see how many persons, how many women risk all they have by signing petitions for the release of political prisoners, especially of Valentyn Moroz. Women from all walks of life are protesting

the injustice done to him and others like him. They are counting on us to support their protest, to bring to light their sufferings, to let the world know of the darkness in which they are enclosed. They strike sparks of discontent with injustice, it is for us not to let the sparks die. We need their light to guide us through the contentment of our everyday life, we need it to light the path for our children. We need to nurture these sparks of protest in order that one day they might become an all-consuming fire that will burn away slavery and persecution, but allow freedom and justice to reign supreme in our own land.

UKRAINIAN CERAMICS SHOW

On April 24—May 2 the First Ukrainian Ceramics Show was held in the Ukrainian Folk Art Museum in New York City. The show was announced in December, 1970, and all ceramic hobbyists were invited to participate. Winning entries will be exhibited at the XVI Convention of UNWLA at "Soyuzivka."

DAY CENTERS IN DETROIT

Our Ukrainian Day Centers are getting more and more children with no knowledge of the Ukrainian language. For their benefit UNWLA has established Centers which will be conducted in the English language. Two such Centers are already in operation in the Detroit Region — one in Warren, and the other in Dearborn. The teachers are employing a new method of study which allows youngsters to learn each word in both languages.

Lesya Ukrainka

F A H (Sonnet)

Fantasy, thou art the magic force
Which built a world in spaces empty, brinkless,
Poured feeling in the star rays that, unthinking,
Waken the dead from sleep's eternal course.

Life into chilly billows thou dost force.
Where thou art, fantasy, is joy and springtime.
To thee, bright fantasy, our greetings bringing,
We raise our bent brows once more heavenwards.

Fantasy, thou goddess light of plumage,
Opening to us a world of gold illusion,
Thou with a rainbow dost to earth unite it.

Terrestrial and mysterious dost unite,
If the human soul knew not thy brightness,
Life would be sad and gloomy as black as night.

From Lesya Ukrainka's Selected Works
Translated by Vera Rich

Public Relations for UNWLA New York City District

By Mary Dushnyck

Public relations is a vital area of activity to develop understanding and goodwill — for a country, a people, an organization or a group. A vastly challenging public relations program is available to the UNWLA's New York City district, which enjoys a unique spot. New York City is the headquarters of countless national and international organizations, such as the United Nations and others, with world leaders here in various fields of activities — people who could be reached and acquainted with Ukrainian culture and the struggle of Ukraine for recognition.

With an ever-increasing number of educated women in the branches which comprise the New York City district, a most appropriate and desirable public relations program would be the dissemination and ready availability of information on Ukraine.

In the New York metropolitan area there are scores of libraries, and especially reference libraries, where students, scholars and specialists seek data in their particular studies. Teams of women could be trained to check these reference libraries as to what books on Ukraine are available there.

It is of prime necessity to have such books as "Ukraine: A Concise Encyclopedia," Kolasky's "Education in Soviet Ukraine," Hrushevsky's "History of Ukraine," "The Chornovil Papers" Manning's books on Ukraine, "Spirit of Flame" (the life of Lesya Ukrainka published by the UNWLA, which should be also in all Ukrainian book stores) and many others. These books, if in print, could be bought by the libraries or, if out of print, donated.

After it is determined the books are in the library, check-spots should be made occasional-

ly to ensure the books are on the shelves or are available — that they have not been destroyed or packed away. Also, bibliographies of books on Ukraine should be placed in all libraries. It is to be noted that there are many Ukrainian American librarians, including UNWLA members, who could offer professional advice on such projects.

Another vital area for disseminating information on Ukraine is the communications media — placing articles on various themes in newspapers and magazines and presenting programs on radio and television at Easter, Christmas or on special occasions.

One of the most important areas of public relations for the New York district could be the correction of mistatements about Ukraine in publications, on the radio, television or textbooks. Qualified teams of 10-15 women, who could each call 5 other people, who in turn could

call 5 more, could write constructive and courteous letters giving the correct data. College teachers and qualified professionals, some of whom are working in public relations, could be of inestimable help in drawing up a basic letter to be submitted. This committee of professionals could pool its information and exchange points of view and form policy. Young people would be welcome, so that ideas of people from all strata would be presented.

The New York City district has an unusually fine opportunity to cooperate with headquarters in establishing on a solid basis the UNWLA Ukrainian Folk Art Museum which is housed in the elegant Ukrainian Institute of America mansion on New York's Fifth Avenue. As a Ukrainian cultural center, the Museum, as well as the Institute, could become a New York City point of interest for American and foreign tourists and students.

Another program would be to encourage and aid Ukrainian American students at various universities and colleges around New York to hold more Ukrainian Days at their schools with

The Ukrainian Easter basket in all its splendor was shown on the cover of the "Quarterly" spring 1970 issue of the County Museum in Los Angeles. On page 5 of said issue is a lengthy article "The Ubiquitous Egg, Its Myth, Symbolism and Decoration" by Patricia B. Altman, curator of folk art.

JUNIOR BRANCHES' CONFERENCE

On March 28, 1971, the UNWLA Regional Councils of New York, Newark and Philadelphia held a joint conference of UNWLA junior branches at the Ukrainian Institute of America in New York City. The purpose of the conference was to clarify and discuss the programs and working methods of UNWLA for the membership of the junior Branches.

educational and cultural programs, musical events, festivals and exhibits.

New York City offers myriads of opportunities for displaying our folk art, costumes and py-sanky, as well as songs and dances; banks, libraries, airports, museums, universities, parks, hospitals, galleries, utilities (phone, gas, electric) and other major company buildings, department stores, fairs, festivals and food or culinary shows, are ideal for exhibits and programs.

Also to be considered are small receptions at which Ukrainian food could be served and at which American, foreign and various ethnic groups could become acquainted with Ukrainian heritage and history.

Naturally, each Soyuzanka can practice public relations in her individual contacts, her place of employment and in her local community in diverse ways.

These are but a few ideas for public relations for the UNWLA New York City district, some of which could be utilized by other districts as well and many of which are of course being used successfully. However, a district can succeed in its goals only with the cooperation and voluntary mobilization of its membership. Also, more understanding, planning, training, funding and recognition by the Ukrainian American public are prime prerequisites for implementing any public relations program.

The road is not always an easy one, by any means, but the rewards can be significant.

The conference attained its goal. Many young women attended. For the first time they were presented with the opportunity of meeting with the representatives of UNWLA's junior branches of the entire eastern seaboard. They met many friends and acquaintances they hadn't seen since college, and jointly discussed their work in UNWLA, why some progress work for some Branches and not for others, and similar problems.

Three excellent addresses were delivered in the course of the meeting. Mrs. Stephania Pushkar spoke on "Preparations for the UNWLA Convention." Marta Trofymenko gave a talk entitled "We must move mountains," and Dr. Bohdan Cymbalysty discussed "Civic maturity."

All the addresses touched on everyday problems encountered in our community life and offered realistic solutions to many of them. However, of primary interest to the younger membership of UNWLA were organizational problems, and some of these the conference helped to solve.

The Conference also gave the younger membership an opportunity to meet with representatives of the older UNWLA Branches. The positive result of such meetings is the opportunity presented to both groups of presenting their views and exchanging ideas.

In this respect we consider the Conference to have been successful. It is unfortunate that some of our older members still question the need for the establishment of junior Branches. Practical organizational work has shown the need for these Branches of which we now have 20. But that's a topic for future discussion.

UKRAINIAN DISHES

UNWLA Branch 12 in Cleveland, Ohio recently published a booklet entitled "Ukrainian Recipes for Festive Occasions." Here is a sample from the new cookbook.

Roast Beef in Mushroom Sauce

4 lbs. eye of round beef
1 can cream of mushroom soup
1 large onion sliced thick or
1 envelope onion soup
3tbsps. water
½ teasp. sugar
2 teasps. salt

Preheat oven to 350 degrees.

Rinse and dry meat. Rub with sugar and salt and let rest for ½ hour. If onion soup is used, omit salt.

On a large sheet of heavy duty aluminum foil pour ½ can of cream of mushroom soup. Place meat on this, spread remaining ½ can of soup over meat, sprinkle with sliced onions or onion soup. Rinse can with water and pour over meat. Wrap tightly and bake 3½ to 4 hours.

When roast is done remove gravy to a saucepan, add 1 tbsp. sour cream and heat. Spoon gravy over sliced meat.

Date Cake a la Uhryniw

1½ cup egg whites
1 cup sugar
1 teasp. vanilla
2 tbsps. lemon juice
½ lb. dates
¾ lb. almond or walnut meal
2 tbsps. bread crumbs
2 tbsps. candied orange rind

Preheat oven to 325 degrees.

Beat egg whites until foamy, add sugar and continue beating until stiff (about 20 minutes). Chop dates finely and mix with almonds (or walnuts), bread crumbs and orange rind. Combine thoroughly and fold into egg whites.

Grease and flour a 14x9 inch baking pan. Pour in batter. Pile slightly higher in the middle. Bake 45 to 50 minutes.

When baked, remove from pan, cool, then cover with chocolate or lemon icing. Cut in 6 long strips, then cut each strip into 7 pieces. Yields 42. May be baked a week ahead.

(Uhryniw is a village in the northern part of Western Ukraine, where the family of Mrs. Irene Kashubynska, our Home Economics Chairman, comes from.)

НАШЕ ЖИТТЯ — КВИТЕНЬ, 1971

НАШИМ МАЛЯТАМ

Петро Кізко

Як лялька з візка втекла

Отаке в малесенької Галинки сталося, що й сміх казати: лялька втекла з її візка. Вирядили батьки дівчинку на двір, добре зодягли саму Галинку й поклали їй у візочок маленьку гарненьку лялечку. Поїхала Галинка на двір, а з двору — до парку, та й стала там. Стала Галинка і стоїть. Розглядається наліво, направо — все їй таке дуже цікаве: квітки, білі піщані доріжки. Стояла-стояла, та й забула про свою гарнесеньку лялечку у маленькому візочку. Глянула Галинка у візок — ляльки немає! Ой лишенько ж ти моє, горенько нещасне! Куди поділася лялечка?

Стоїть дівчинка, вже й поїхала б з візочком далі, та без ляльки — ні руш... Розглядалася, куди могла б подітись її лялька, а тоді попхала візок уперед і повезла його назад до дому. Сумна, невесела Галинка, аж слізки з очей котяться. Поставила візок біля хати, а сама у двері стукотить кулачками і гукає: — Мамо! Мамо!

Вийшла мама, подивилася. — Що сталося, Галиночко?

— Лялі... Гм... гм... лялі немає у візку. Не знаю куди вона ділася — пропала...

Галинка плаче, а мама бере її на руки, витирає слізки й каже:

— Не плач, Галюсю, лялечка ніде не ділася. Вона в хаті сидить на каналі... Галинка так зраділа аж засміялася.

— В хаті на каналі моя ляля? — питає мами.

— Атож, у хаті.

— А як же це сталося?

— А так — сказала Галинці мама, — коли ти поїхала з лялькою у візочку на двір, то ти нею не цікавилася, всюди розглядалася, а про лялю й забула. А ляля із візочка скік, та й до хати. Бо з тобою їй скучно!

Галинка підбігла до ляльки на каналі, взяла її і міцно пригорнула.

— Ой ти моя любя лялечко! Тепер я тебе ніде без забави не лишу!

Олена Пчілка

У ПРИГОДІ

(Казка за народнім мотивом)

Пішов раз лев на полювання і зустрів мишку. Хотів її з'їсти, вже й лапою придушив. А мишка каже:

— Ой леве, могутній володарю! Не їж мене, змилуйся наді мною, бідною маленькою мышкою. Я тобі колись за це в пригоді стану.

Засміявся лев: — Ти мені в пригоді станеш? Така маленька мишка — мені, цареві над звірятами, в пригоді можеш стати? В якій же це пригоді?

— А хто може тебе знати? — каже мишка. Тільки благаю тебе, зглянься наді мною!

Зглянувся лев, пустив мишку. Подякувала вона і побігла швиденько до своєї нірки.

Коли це за якийсь час, попався лев у тенети. Беться сердешний, борсається в тенетах, нічого не зробить — ще гірше заплутується в сітку. Аж де не взялася мишка — одну петельку перегризла, другу... як заходилась, то таку дірку в тенетах зробила, що лев міг вилізти.

Тоді мишка й каже: — А що, бачиш, я маленька мишка тобі в пригоді стала.

— Бачу — каже лев — віддячила ти мені і навчила мене. Спасибі тобі!

ОБЕРЕЖНИЙ ГРИБОК

— Добрий день, дядьку їжак! — сказав грибок і низько вклонився.

— Здоров, здоров, боровичок! — відповів їжак.

— Як ся маєте, дядьку їжак?

— Спасибі, непогано.

— Як ваші діточки, чи всі здоровенькі, дядьку їжак?

— А нічого, здорові.

— Що ви їм несете, дядьку їжак?

— Он ягід назбирав у лісі повен кошик.

— І добре зробили. А то я вже подумав, чи не по гриби ви пішли.

СОНЕЧКО

По весняному вже
Гріє сонечко,

Заглядає до нас
У віконечко:

„Гей, ви дітки малі,
Де ви гаєтесь?

Чому й досі в кутку
Темнім граєтесь?

Ану, швидше в садок,
На повітрячко!

Там, як зірка, для вас
Перша квіточка,

Із-під снігу трава
Пробивається,

Білим пухом верба
Одягається!“

К. Перелісна

День і Ніч

День і ніч міняються на світі. День уступає місце ночі, а ніч дневі. Зимою ніч довша, а літом день.

Коли має настати панування ночі на світі, то пташки у гніздах перестають співати і ховають голівку під крильце. На небі показується вечірня зірка. Темніє, смеркається.

День уступає і лиш заходяче сонце лишає ще довго червону заграву на заході неба. Сходить місяць і настає панування ночі. От вона тихо і таємно в'їжджає своїм повозом, запряженим карими кінями. Поволі ступає по землі у своїх оксамитних сап'янцях, довгій киреї, в короні зі срібла і чорних діамантів... Вона привозить із собою „Сон“ і „Дрімоту“. Помахом чародійної палички присипляє все довкруги. І на цей знак шепотом питає Сон Дрімоту:

— Де будемо ночувати?

— Де хатинка тепленька,
де дитинка маленька.
Там будемо ночувати,
мале дитя присипляти...

Коли має настати панування дня, то перша на небі рання зіронька світ заповідає і з веселим шебетом злітають пташки з гнізд. І нараз по лісах, садах, розлягається голосний спів. Кінчиться панування Ночі — вона лине кудись за ліси, за гори, а з нею і місяць, і зорі. З шумом, туркотом золотих коліс, з'являється в повозі сонце.

Настає в блиску соняшного проміння — День — свіжий, веселий. У руках у нього булава, ознака влади. І куди він нею махне, постає рух, життя. Отрясає із себе сон усяке створіння, рослини, звірі й люди. Настає галас, шум.

Отак то по черзі панують над світом то „День“, то „Ніч“. День подовше літом, а ніч зимою. І було б усе гаразд, якщо б вони часто не сперечались за це, як довго кожне має панувати. Бо не раз то день з'являється скоріше, поки ще ніч відійшла, то ніч поспішиться.

Ніч до Дня: Ти чого знов сьогодні заскоро з'явився? Ще я не встигла в дорогу зібратись, а ти вже тут! Не даєш нікому досить

виспатись! Твої настирливі соняшні лучі всюди вкрадаються. Ба, не тільки до школи будиш, але і в час вакацій видумуєш ще якісь табори, прогулянки — а всюди раненько вставай і біжи! А тож над раном сон дітям найсолодший!

День до Ночі: — Тобі лиш думка про спання цінна — а мені ось праця! „Зі спання не буде коня — а з лежї не буде одежі!“ До того: „Хто рано встає, тому Бог дає!“ І на сонце ти не нарікай! Воно не лиш дітям помагає рости, але й звірятам і рослинам. При його світлі йде праця, панує рух, життя. Воно могутнє. А нащо кому придатні твої зорі і твій місяць? Та ж при його світлі не можна ані шити, ані писати.

Ніч до Дня: — Хоч мій місяць і блідий і сякий-такий, а при його світлі можна проходжуватися, співати і на бандурі грати. А тож співається — „Ніч яка Господи, місячна зоряна, видно хоч голки збирай!“ О, чуєш і — голки! А в додатку, хто може похвалитись, що приймав у себе астронавтів, як не місяць? Та ж увесь світ дивувався, як гарно, ввічливо місяць їх прийняв та обдарував. — Беріть скільки хочете моїх камінчиків і золотистого пісочку, сказав. Наладував їм повні руки дарунків. Слава місяцеві!

День до Ночі: — Добре то поночі проходжуватись і на банду-

рі грати, коли я, День, своєю працею постарався, щоб було що їсти і в що вдягнутися. Тому пильнуй своєї пори, а я своєї!

Порядок мусить бути!

Але суперечки продовжувалися. Нарешті зійшлися всі — і зорі, і місяць, і сонце на раду і ухвалили, що день має мати стільки часу що ніч — однаково. Всі на це згодились. І що думаєте? Як довго тривала згода? Всього навсього одну „добу“. А що було даліше? — Ті самі суперечки.

А може хтось з нас, діти, знає, коли то в році настає така „Доба згоди“ — коли то день і ніч мають однакове число годин?

ВЕСНЯНІ ВІРШІ

1. Хлопчик дощика просив,
щоб травичку заросив.

Хай росте густа травичка,
зелененька шовковичка.

Хай цвітуть барвисті квіти,
щоб весні раділи діти.

2. Сонце! Глянь до нас із неба,
нам тепла на землю треба.

Щоб наспіли полунички
червоненькі, невеличкі.

Полунички солоденькі,
із сметанкою смаченькі.

Г. Чорнобицька

РОЗЛИЛИСЯ ВОДИ

(Народня пісня)

Розлилися води на три броди.

Гей, діти-квіти, весна красна, зілля зелененьке.

Що в першому броді зозуленька кує:

Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку!

Що в другому броді соловій шебече.

Гей, діти-квіти, весна красна, зілля зелененьке.

Тьох-тьох, тьох-тьох, тьох-тьох!

Що в третьому броді сопілочка грає.

Гей, діти-квіти, весна красна, зілля зелененьке.

У-у, у-у, у-у-у, у-у-у, у-у-у!

Зозуленька кує, бо літечко чує.

Гей, діти-квіти, весна красна, зілля зелененьке.

Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку!

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

(Докінчення зі ст. 20)

бенська організаційною, Стефанія Колодій виховною, Софія Кусень пресою, Надія Міщук господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Софія Леськів, голова, Євгенія Труш і Параскева Щерба, члени.

Софія Кусень
пресова референтка

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Річні Збори 89 Відділу СУА

Дата: 7. лютого 1971 р.

Президія: п-ні Софія Барусевич, голова, п-ні Оксана Бедрій, секретарка.

Звіт із діяльності зложила Управа.

Контр. Комісія ствердила звірцевий порядок у веденні книг і запропонувала уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Оксана Ленець, голова, Софія Барусевич, заступниця, Дарія Горняткевич, секретарка, Агнес Хоманчук, касієрка. Референтками стали пані — Ольга Яримович організаційною, Олімпія Васьків культ.-освітньою, Ольга Василик імпрезовою, Павлина Олексів виховною, Дарія Горняткевич пресою, Ольга Савчук сусп. опіки, Галя Митрофанюк господарською.

З нагоди **100-их роковин Лесі Українки** членки рішили назвати Відділ її іменем. Обговорено теж справи, пов'язані з XVI. Конвенцією СУА.

По **закритті Зборів** членки в дружній атмосфері при каві і печиві провели час.

О. Ленець, голова

ГАРТФОРД, КОНН.

З діяльності 93 Відділу СУА

1970 рік пройшов членкам нашого Відділу при корисній праці і розвазі.

Розвагових імпрез мали ми дві — 7. жовтня Вишивані Вечерниці, а 19. грудня Вечір св. Миколая. Першу імпрезу влаштували ми разом із молодечим Відділом СУА. До великого успіху Вечерниць причинився квартет „Каравана“ й їх оркестра. На залі видно було нові ідеї примінення вишивки, нові постаті й багато молоді. Другий Вечір був улаштований виключно для членок Відділу й їх родин. Це — Вечір сатири, сміху й гутірки при смачній перекусці з чаєм.

Корисною нашою працею була допомога потребуючим і потерпілим від стихій. Також не забули ми про нашу місцеву церкву, школу і Катедр У-

країнознавства в Гарварді. Виконати ті акції допомогла нам кількарарова продаж печива і Різдвяний Базар.

Мирослава Солук
пресова референтка

ФЛІНТ, МИШ.

Із діяльності 94 Відділу СУА
ім. кн. св. Ольги

Дня 7. березня 1971 р. відбулися Річні Збори Відділу, що вибрали таку **нову Управу:** пані — Ірина Хомик, голова, Анна Лихолат, заступниця, Дарія Коваль, секретарка, Ірина Лещук, касієрка і референтки — Галина Машак культ.-освітня, Ольга Ханацька і Марія Миколаєнко сусп. опіка, Анна Савицька й Анна Лихолат, господарські. На зборах, із дванадцяти платних членів, присутніх було одинадцять. Брак активу в громаді, яка начислює заleden 30 родин, відчувається болюче й у нашій праці. Щоб зарадити цьому та надати вітальності нашому Відділові, Збори винесли ряд постанов, а саме:

1. Рішено дня 2. травня 1971 р. зобити Христини Відділу з забавою.

2. Кожного місяця під час засідань місцевого УНД продавати солодке і в той спосіб розбудовувати фінансову базу.

3. Спеціальною програмою віддати пошану Лесі Українці в 100-ліття її народин.

4. Влаштувати осінню забаву.

Дня 22. лютого 1970 р. на форумі місцевого Міжнар. Інституту наш Відділ зорганізував **День Укр. Культури**. П-ні Галя Машак виставила експонати нашої кераміки, вишивки й англословної літератури. Зацікавленим, п-ні Галя пояснювала значення окремих експонатів. Коротке слово про укр. культуру мав професор місц. каледжу д-р Л. Коваль. За допомогою п-ні Марії Княгиницької з Брайтон, Миш., вдалося нам заповнити мистецьку частину неабиякими силами з-поза Флінту. І так, п-ні Леся Фіцай, що є вчителькою музики при школі українсьзнавства в Ен Арбор, з питомою їй тонкістю та ерудицією відограла на фортепіані Рахманінова Прелюд „С“, оп. 3, ч. 2, Шопена Польонез Ф, оп. 26, ч. 1 та вкінці нашого Василя Барвінського „Чарівний Прелюд“. Звеличали цей День своїм солов'їним співом при акомпаніаменті бандур, п-ні Тетяна Назаренко разом із своєю донечкою Марусею, п-ни Маріянна та Ольга Лисківські, як теж танцював симпатичний хлопчина Марко Лисків-

НАШІ ГРАДУАНТКИ

До списків наших градуанток із 1970 р. додаємо декілька, що їх не охопили наші Окружні Ради.

Марта Цибики, студії музики в Музичній Школі Джуліярд у Нью Йорку закінчила в 1969 р. ступнем бакалавра. В часі студій користувалась стипендіями — стейвовою стипендією Нью Джерзі і музичною стипендією Клубу Ківаніс. У 1970 р. здобула в тій самій школі магістерію. Дня 22. травня 1970 р. відбувся її магістерський речіталь у Школі Джуліярд, а вже по закінченні студій речіталь 11. грудня 1970 р. в Нью Йорку. На 1-го травня 1971 р. запланований концерт в Ірвінгтоні. Молода піаністка плянує вчителювати в каледжовій системі.

Богданна Волянська, студії музики в Університеті Гофстра із ступнем B.S. Закінчила „магна кум ляуде“. Має намір далі студіювати, себто змагає до осягнення магістерії в Нью Йорку.

**

Є ще українські родини, що живуть поза діянням наших Округ. Нам дуже приємно привітати й там талановиті одиниці, що здобули вищу освіту.

Соня Березовська, студії педагогії в університеті Півд. Каліфорнії із ступнем магістра. Почала вчителювати.

Євгенія Янчак-Томас, студії педагогії в університеті півн. Арізони із ступнем В.А. Почала вчителювати. В тому ж університеті студіює її дочка Дарія, що незабаром теж його закінчить.

*****

ський. Утрюх відтанцювали вони танок „Ой, ходила дівчинонька беріжком“. Треба тут згадати й місцевих танцюристів Рідної Школи під проводом п-ни Марусі Жук, що рівнож виконали кілька танків. Численні гості, між ними професори місцевого каледжу, гучними оплесками дякували цим справді гарним виконавцям. Ролью заповідача взяла на себе п-на Оля Хомик, студентка місцевого каледжу і доня нашої голови.

В минулому році, як і іншими роками, наша голова Ірина Хомик разом із своїми донями демонструвала писання наших писанок. Відділ улаштував теж один чайний вечір.

Дарія Коваль, секретарка

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.

Річні Збори 99 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 31. січня 1971 р.

Президія: п-ні Люба Мокій, голова, п-ні І. Бучак, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Бучак.

Звітували пані — Д. Кушнір, голова, Л. Мокій, секретарка, Оля Селета, скарбничка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 9 ширших сходин, нараховує 18 членок, прибуло 2 членки. В делегації до мейора міста з нагоди Дня Незалежності взяла участь наша представниця.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Спільно з 34 Відділом СУА з Коговзу і Укр. Студ. Громадою влаштовано Зустріч з Ікером. На ширших сходинах син нашої членки Михайло Коцур поділився з нами враженнями з В'єтнаму, а на інших сходинах членка Емілія Коцур розказала про подорож на Україну. Влаштовано товариську зустріч з нагоди 25-ліття подружжя 5 наших членок. У програмі була ще доповідь про Андріївські звичаї.

в) Сусп. опіка: Відділ пожертвував 34 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі. У Великому Пості членки виробляли вареники і чистий дохід 385 дол. передали на ремонт церкви св. О. Миколая. Відділ зайнявся пакуванням одягу для потерпілих від землетрусу. З кінцем серпня влаштовано продаж уживаного одягу, що принесла нам 90 дол. доходу. З Фонду Наглої Потреби вислано 6 посилок. По смерті однієї старої громадянки, якою Відділ опікувався в часі її недуги, влаштовано поминки коштом Відділу.

г) Фінансова: Відділ мав 889 дол. приходу і 867 дол. розходу.

г) Господарська: Перед святами проведено показ печива, а саме горіхового торта і цвібаку. Проведено печиво хліба і продаж вареників у часі Вел. Посту. На ширших сходинах референтки дбали про перекуску, як також на Літ. Вечорі.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні Шевчук поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Дозя Кушнір, голова, Н. Кошикар, заступниця, І. Дучак, секретарка, Н. Селета, скарбничка. Референтками стали пані — Н. Шевчук організаційною, Л. Мокій культ.-освітньою і пресовою,

Е. Коцур, Н. Скалій і Н. Пелех господарськими.

Контр. Комісія пані — Беранська, голова, Скалій і Шевчук, члени.

Збори закінчила перевибрана голова, дякуючи за довір'я. Членки ще гуторили при чаю і солодкім.

**Люба Мокій, голова
І. Бучак, секретарка**

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Річні Збори 100 Відділу СУА

Дата: 1. січня 1971 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Р. Тербецька, голова.

Президія: п-ні Е. Федак, голова, п-ні А. Шевчик, секретарка.

Звіти Управи зложили пані — Р. Тербецька, голова, А. Шевчик, секретарка, М. Граб, касієрка і референтки пані — С. Янів організаційна, І. Рачинська і Ю. Дитиняк сусп. опіки, І. Синюк і Р. Принада господарські.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 22 членки, з того 11 передплачує Н. Ж. Відбулося 8 ширших сходин, окрім того засідання Управи.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На сходинах відчитано доповідь про кн. Ольгу. Відділ улаштував пікнік для членок і їх родин і для місцевої школи українознавства в Рузвелт Парку. Спільно з парохією зорганізував прогульку на Верховину для тієї школи.

в) Сусп. опіка: Референтки відвідували хворих українців із нашої околиці. Вислано 7 одягових пачок до Польщі.

г) Господарська: На ширших сходинах подавано перекуску. Референтки зайнялись обідом на заставі Округи УНСоюзу.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Р. Тербецька, голова, Е. Федак, заступниця, А. Шевчик, секретарка, М. Васічко, касієрка. Референтками стали пані — Ю. Дитиняк організаційною, І. Рачинська, С. Янів і К. Брус сусп. опіки, І. Синюк і Р. Копів господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Є. Ткачик, О. Шманьк, М. Середоха.

Збори закрила перевибрана голова молитвою, закликаючи всіх членок до співпраці.

Е. Федак, голова Зборів

ШИКАГО, ІЛЛ.

З діяльності 101 Відділу СУА ім. Ліни Костенко

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 31 членок, відбув 10 ширших сходин і 5 сходин Управи. Відділ бере участь в імпрезах інших Відділів СУА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На одних ширших сходинах відчитано доповідь про наркотики, а на інших життєпис і характеристику творчості Ліни Костенко з відчитанням її віршів. Улаштовано такі імпрези: Показ моди в листопаді 1970 р., де були виведені також моделі з пристосуванням вишивки. У грудні Свято св. Миколая для дітей нашого Відділу. В навечер'я Нового Року влаштовано вечірку для членок і їх чоловіків. Під час Різдва проведено коляду, з якої дохід призначений на стипендію для української студентки в Бразилії.

в) Сусп. опіка: В лютому членки допомагали пакувати пачки для українців у Боснії. Перед Великоднем зібрано сухі харчі й гроші і зроблено кошики для потребуючих родин у Шикаго. Таких кошиків роздано 6.

г) Пресова: Зібрано 5 нових передплат Н. Ж. і тим самим відкрито одну нову передплату для бабусі. Вислано два дописи до Н. Ж.

г) Фінансова: Відділ мав 2,044 дол. приходу і 1,756 дол. розходу.

Люба Климкевич, голова

САН ХОЗЕ, КАЛІФ.

Річні Збори 107 Відділу СУА

Дата: 30. січня 1971 р.

Збори відкрила голова Галина Стеців молитвою.

Президія: п-ні Віра Шавлач, голова, п-ні Галина Маренін, секретарка.

Звітували пані: Г. Стеців, голова, Стефа Меркело секретарка, Віра Зубрицька, скарбник.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ придбав 6 нових членок. Відбулося 3 ширших сходин членок. Відділ є членом Відділу УККА в Сан Франціско.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Посвячення новоствореного Відділу відбулося в дуже приємній і родинній атмосфері. Зорганізовано Дитячу Світличку, яка начисляє 9 дітей, що постійно кожного тижня відвідують її під проводом професійної педагогічної сили п-ні Ярослави Оренчук. Діти взяли участь у зустрічі із св. Мико-

лаєм. Тепер діти приготуються зведичати День Матері.

На ширших сходинах Відділу дискутовано про виховання наших дітей і про співпрацю з Відділом у Сан Франціско. Представницею нашого Відділу до Відділу УККА була вибрана п-ні Оксана Пясецька.

в) Суспільна опіка: Вислано пакки з одягом для українських родин у Румунії.

г) Фінансова: Приходи 54.75 дол., розходи 40.12 дол.

В імені **Контр. Комісії** п-ні Роксана Дацій висловила признання і подяку уступаючій Управі і поставила внесок на уділення абсолюторії. Внесок прийнято одногосно.

До **нової Управи** ввійшли пані — Галина Стеців, голова, Оля Визір, заступниця, Галина Маренін, секретарка, Віра Зубрицька, касієрка. Референтками стали пані — Віра Шавлач організаційною й імпрезовою, Ярослава Оренчук культурно-виховною. Делегаткою до Відділу УККА вибрано п-ні Оксану Пясецьку.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Роксана Дацій і Ірина Недашківська.
Галина Стеців, голова

ГУРТOK КНИГОЛЮБІВ ПРИ ЛУКЖ У ГЕМІЛТОНІ

Оце вступаємо вже в п'ятий рік нашого існування. З перспективи нашої 4-річної праці мушу підкреслити, що наш Гурток зріс із 8-ми до 16-ти членок і проявив рухливу діяльність у поширенні української книжки. В нашому місті немає української книгарні і тому ми взяли на себе таке завдання.

Щоб познайомлювати широкий загал із нашими літературними творами, треба найперш їх прочитати, а потім із вірою й переконанням намовляти других — закупити і прочитати українську книжку. В тому власне чи не найбільша заслуга Гуртків Книголюбів. Останньо ми прочитували й обговорювали такі цікаві твори, як О. Звичайної „Ворог народу“, О. Гончара „Собор“, О. Лупія „Грань“, Р. Іванчука „Мальви“, Б. Антоновича-Давиденка „За ширмою“, О. Василевої „Коли орбіти схрещуються“, Л. Лисак „Терикі пахоці“. Два вечори ми присвятили творчості Леоніда Мосендза. В тій цілі запросили з доповіддю п-ні Антоніну Горохович із Торонта, яка подала нам глибоку аналізу його твору „Останній пророк“. Відзначили ми також річницю смерті бл. п. Людмили Коваленко і з тієї нагоди розпродали багато її творів.

Марія Ганас, голова

БІБЛІОГРАФІЯ ТВОРІВ ЖІНОЧОГО ПЕРА

Продовжуємо список творів, започаткований у ч. 4, 1969 р. Подаємо твори жіночого пера, видані у вільному світі до 1967 р. (включно):

Гуменна Докія: „Журкульська вілія“, збірка новель. Зальцбург, „Нові Дні“. 1946, ст. 43.

Цієї ж авторки:

„Діти чумацького шляху“, роман. 1, 2 і 3 томи. Мюнхен, „Українська Трибуна“, 1948 р., 4-ий том накл. авторки, Нью Йорк, 1951, 248 ст.

„Мана“, повість. Нью Йорк, УВАН, 1952, 98 ст.

„Велике Цабе“, повість. Нью Йорк, накл. авторки, 1952, 156 ст.

„Багато неба“, збірка нарисів. Нью Йорк, „Слово“, 1954, 238 ст.

„Епізод із життя Європи Критської“, феєрія. Нью Йорк, накл. авторки, 1957, 144 ст.

У весняних місяцях у журналі нагромаджується більша кількість звітів Відділів з їх Річних Зборів чи інших нагод. Щоб їх умістити ми приневолені звіти скорочувати. Прохемо це зрозуміти і не вимагати доповнень. Адже всі мусимо зміститися в рамках нашого журналу!

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У звідомленні 11 Відділу СУА, поміщеному в ч. 2, 1971 р., зайшла помилка. У списку Управи пропущено прізвище п-ні Люби Мриглюдської, голови господарської референтури. Вона була в Управі Відділу в рр. 1969 і 1970 і своєю працею причинилася до успіху Відділу. За недогляд перепрошуємо.

Вістка при виставку рідкісних українських видань у днях 3. квітня до 2. травня 1971 р., що була подана в безрезневому числі, помилково зазначила, як місце і спонзора виставки — Іллінойський Університет. А в дійсності виставка відбулася заходами і в приміщенні Шикагівського Університету. За недогляд перепрошуємо.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК

ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Вже вийшло гарне видання для дітей заходами 83 Відділу СУА

Д і м а :

Кіт Музика

Ілюстрації Едварда Козака.

Книжечка вміщує 25 віршів, що вказують дітям на різні явища природи.

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Mrs. Irene Mokriwsky
64-39 — 84th St.
Rego Park, N. Y. 11374

Проф. Оксана Шавес, професор Мерімавнт Каледжу в Терітавні, Н. Й. організує

літню студійну подорож до Італії

для пізнання і студій світового мистецтва.

Оглядини музеїв, участь у мистецьких дискусіях, відвідини концертів і театрів.

Інформації:

Marymount College
Room 208 Mariam Hall
Tarrytown, N. Y.

КНИЖКИ БЛ. П. Д-Р СОФІ ПАРФАНОВИЧ

Маємо на складі тієї ж авторки:

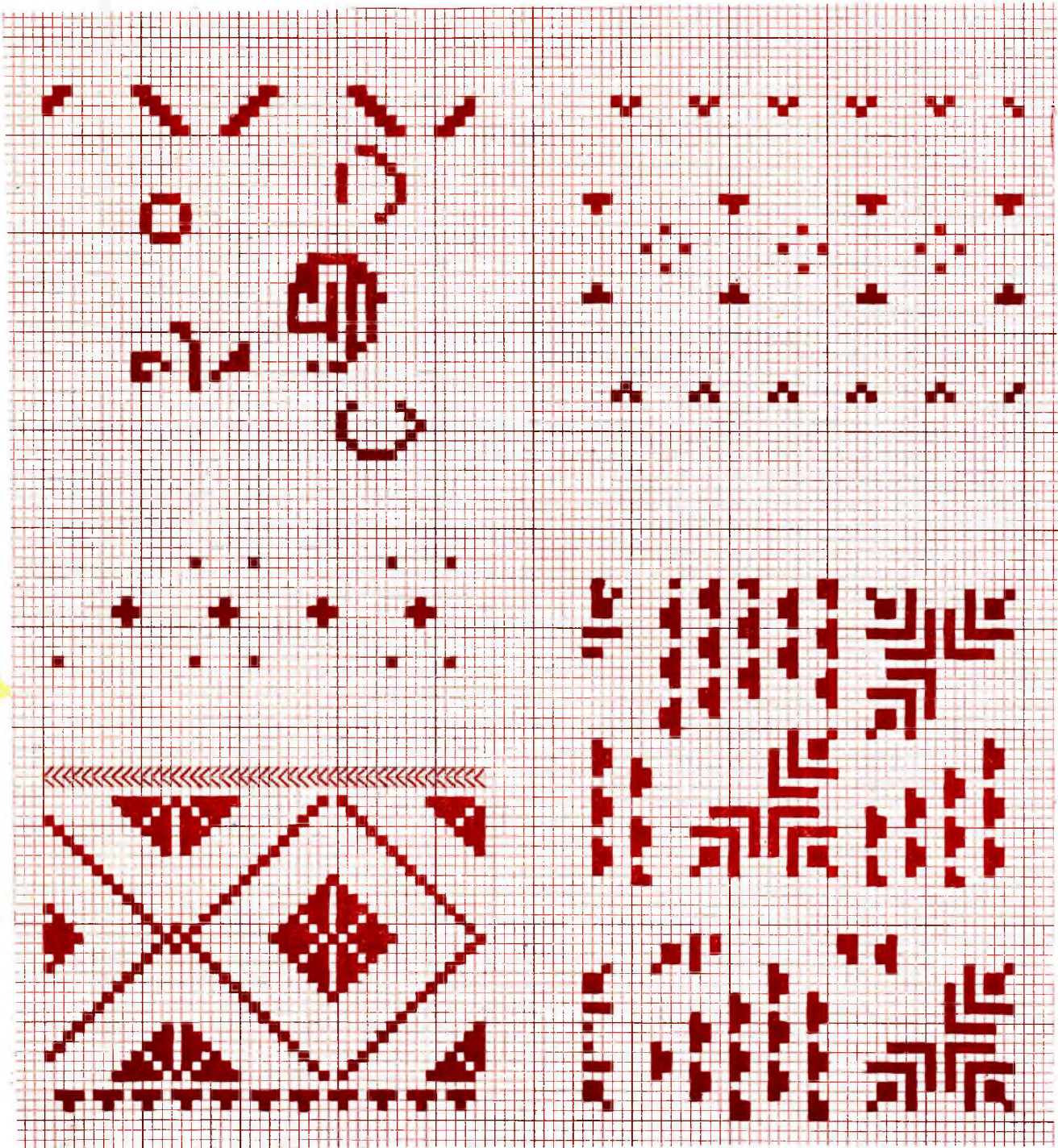
У Києві 1940 р., спогади \$0.50
Загоріла Полонина, бойківські оповідання 0.70
Інші Дні, новели 1.00
Люблю Діброву, оповідання 1.60
Вірний приятель, повість з життя людей і kota 2.50
На Схрещених Дорогах, мемуарна повість 5.00
Такий він був, повість з недавнього минулого і пса, нагороджена І. літературною нагородою СФУЖО 3.00
Чаріна Діброва, II том оповідань з Діброви 2.50
У Лісничівці, оповідання про звірів на Батьківщині — друге поправлене видання 3.50
Карусь і ми 4.50

Замовляйте, бо запас книжок дуже обмежений!

Замовляючи, прошу підкреслити бажане.

Julia Cieply
7502 Stockton
Detroit, Mich. 48234 U.S.A.

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

З технічних причин взір не докінчений в кольорах і буде повторений в наступному числі.